

VŠEČKAMO SLOVENŠČINO!

Slovenščina vse leto lepo zveni, najlepše pa odzvanja prav v poletnih mesecih, ko se zberemo na Mladinski poletni šoli slovenščine, letos že osmi po vrsti. V Ljubljano so vas prinesli daljni in bližnji vetrovi, ki so pripihali iz Avstrije, Italije, Češke, Velike Britanije, Kanade, Argentine, Francije, Bosne in Hercegovine, Srbije, Makedonije, Nemčije, Belgije, Rusije, Belorusije, Združenih držav Amerike in Nizozemske.

Tudi letos ste jutra po (pre)zgodnjem vstajanju preživeli za klopmi in bolj ali manj budno spremljali lektorje, ki so vas poskušali navdušiti za pravilno uporabo sklonov, pomožnih glagolov, dvojine in še mnogih ostalih zank in ugank, ki jih skriva slovenščina.

Popoldne ste pridobljeno znanje lahko preizkusili ob kramljanju z novimi prijatelji, ki ravno tako gojijo posebno ljubezen do slovenščine, hkrati pa ste obiskali mnoge zanimive kotičke Slovenije: Šmarno goro, Bled, Novo mesto, Roglo ... Da vam ne bi bilo preveč dolgčas, smo vam pripravili tako pester program, da je nekaterim zmanjkovalo časa za domače naloge in ste jih začeli pisati šele pozno zvečer na veliko »veselje« asistentov, ki smo vas neuspešno preganjali v postelje. Ob petju, plesu, spoznavanju prestolnice, gledaliških predstavah, filmih, kopanju, športu, nakupovanju, predvsem pa spoznavanju slovenščine je čas hitro minil. Z vami smo všečkali slovenščino asistenti, lektorji in vodji Mladinske poletne šole Damjana in Mihaela.

In ena, dve, tri je tudi 8. Mladinska poletna šola že skoraj za nami ... Jo bomo pogrešali? Seveda. Vendar ne bomo obupovali, saj slovenščine ne všečkamo samo dva tedna v poletju, pač pa nas bodo lepi spomini in pridobljeno znanje spremljali še čez vse leto.

Všečkajte slovenščino še naprej!

Ekipa

Mladinske poletne šole slovenskega jezika 2013



VŠEČKAM SLOVENŠČINO

LEKTORJI MPŠ 2013:



Katja Kralj, Matej Klemen, Tanja Kotnik, Alenka Ličen,
Jasna Maček, Mateja Eniko, Anja Košir, Lara Pižent, Jasna
Zupan, Maja Bračika Piščanc, Špela Zupan, Tina Jugovič,
Irena Jerovšek Vogrinc, Petra Rajk

VODJI MPŠ 2013:

Mihaela Knez in Damjana Kern





ASISTENTI MPŠ 2013:

Meta Demšar, Marko Klemen, Martin Lissiach, Ema Golob,
 Maja Đević, Miša Bitenc Hernčič, Urška Vranjek, Tjaša
 Kocjan, Irina Lešnik, Jerneja Batista, Nika Merljak, Marko
 Mencigar

1. skupina



Lektorica: Lara Pižent

Ellen Aurell, Finn Gibson, Varvara Shvedova, Katarina
Erika Tarabella, Samanta Veronika Tarabella



Varvara Shvedova

Je me ime Ellen. Pišem se Aurell. Sem iz Švedske. Sem iz Malmu. Rojstni dan 19. 8. Všeč mi je rock glasba, pop glasba in indie glasba. Tudi pico, testenine in kruh. Všeč mi je hrana! Plavanje, spati in gledam televizijo tudi. Ni mi všeč domača naloga in pomaranča. Sem študentka. Všeč mi je šola! Všeč mi je Slovenija, sonce in morje. Poletna šola tudi! Čao!

Ellen Aurell

Sem Varvara. Pišem se Švedova. Stara sem šestnajst let. Imam rojstni dan sedemnajstega oktobra. Govorim angleško in rusko. Prihajam iz Rusije. Sem študentka. Sem mlada in velika. Po karakterju sem dobra in inteligentna. Imam rjave lase. Rada poslušam glasbo in igram bas kitaro. Všeč mi je rock glasba in indie rock glasba. Všeč mi je tudi šport. Treniram kajting in deskanje na snegu. Iz hrane so mi všeč paradižniki. Všeč mi je surfanje in rolanje. Vedno moja mama in jaz poleti greva na morje. Ob petkih zvečer gledam film po televiziji ali berem knjigo. Niso mi všeč grem po nakupih.

Varvara Shvedova

Moj ime je Katarina. Pišem se Tarabella. Stara sem 15 let. Moj rojstni dan je petega maja. Jaz govorim angleško. Sem iz Amerike. Moja mama je iz Slovenije in moj oče je iz Italije. Moj oče je po poklicu inženir. Moja mama kuha zelo dobro. Jaz imam ena sestra. Ona ime je Samanta. Ona je stara 12 let. Moj hobi je šport. Jaz igram odbojka. V vikend jaz igram odbojka s prijatelji. Všeč me je govorim s prijateljico. Jaz rada imam grem morje. Jaz rada imam poslušam pop glasba. Všeč mi je spim.

Katarina Tarabella



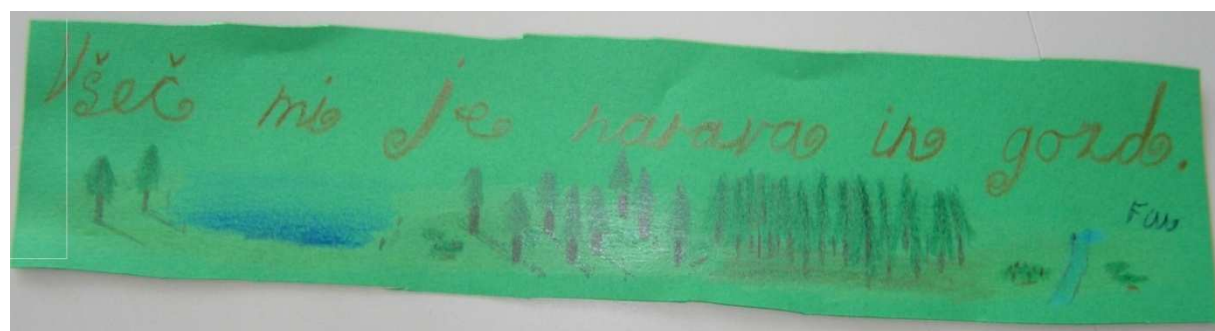
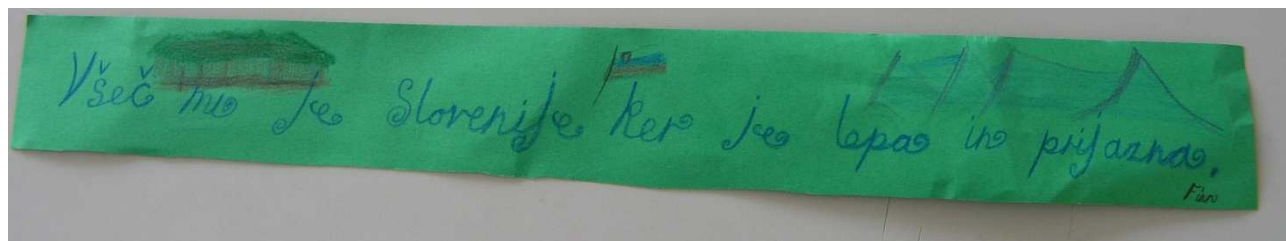
Katarina Tarabella

Živijo! Moje ime je Samanta Tarabella. Stara sem 12 let. Sem iz Amerika. Moje mama je Slovenije. Moje oče je Italija. Moje rojstni dan je sedemnajstega oktober. Govori angleško, malo špansko in malo slovensko. Rada treniram lacrosse in odbojka in smučam. Igra tudi violončelo to štiri leta. Rada bere in pop glasba. Všeč mi je sadje. Ni mi všeč Šmarna gora. Imam rjave lase in kodraste lase.

Samanta Tarabella

Živijo, jaz sem Finn. Moj pišem iz Gibson in jaz stari 16 let. Sem iz Britanije in jaz sem iz Škotske po Velike Britanije. Jaz rad berem knjiga in jaz igram flauta. Jaz govorim angleško in naj slovensko in francosko.

Finn Gibson



Finn Gibson



Ellen Aurell



Samanta Tarabella

2. skupina



Lektorica: Katja Kralj

Marija Erzetič, Katja Kavellar, Veronika Košir, Julia Kogler,
Mario Kosmač, Joachim Leo, Julija Lercher, Jakob Pieters,
Jan Pšenička, Stephanie Spendier, Anna Stanic, Kevin
Triebnig, Hristijan Vasilevski

Slovenščina je romantična ker v besedi »Slovenija« ima »love«. Kadar govorimo slovenščino je kot voda na reki. Ampak ni bolj romantična kot francoščina. Slovenščina je tudi romantična z »r« in »j« in ker ima dvojina, ki se lahko spremeni v množino.

Joachim Leo

Minsk



Dobrodošli v Minsk, glavno mesto Belorusiji. V Minsku živi približno 2 milijona ljudi in to je zelo lepo mesto. Vi morate videti center Minska, zelo lepo knjižnico, opero, cerkev Simona in Aleni, troickoje predmestje, ploščad zmagi. Morate obiskati različni muzeji, na primer nacionalni umetniški muzej, knjižnico, opero. Se morate nauciti, kako se reče hvala (дзякуй), zdravo (здаровы), nasvidenje (да пабачэння) ... V Minsku morate poskusiti boršč, mesni štrukeljčke.

Marija Erzetič

Skopje

Moraš videti Stone bridge.

Moraš obiskati trdnjavo Kale.

Lahko greš na sprehod na Vodno.

Moraš fotografirati spomenik Aleksandra.

Moraš videti križ na vrhu gore Vodno.

Dobar dan (добар ден), živjo (живеат)

Mario Kosmač, Hristijan Vasilevski



Celovec



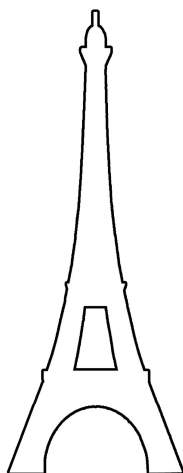
Nujno morate priti do Celovca, ker ima Vrbsko jezero, ki je zelo veliko in lahko se greste kopat ali si sposodiš čoln. Moraš obiskati City Arkaden. City Arkaden je velika zgradba, v kateri je veliko trgovin in so prijazni ljudje. Imamo veliko lokalov, v katerih lahko popiješ najboljšo kavo na celem svetu. Poletje lahko sediste zunaj in pozimi je notri dovolj prostora. Na »starem trgu« poleti lahko tam sedi in ravno tam je naša atrakcija »Lindwurm« in nasproti je mestna hiša. Blizu starega trga je nov trg, tam je veliko trgovin. V

Celovcu smeš kaditi v lokalih ne kot v Sloveniji. Če ste v Celovcu, se morate naučiti, kako se reče: Guten Tag, Wie geht's?, Einen Kaffee, bitte, Zahlen bitte.

Julia Kogler, Julia Lercher, Katja Kavellar, Stephanie Spendier, Kevin Triebnig

Pariz

- vino
- baguette, escargots
- punce
- Le Louvre
- La Joconde
- SaintMichel
- gastronomija
- sir
- reka Seina



- Eifflov stolp
- moda Jean Paul Gaultier
- trgovine
- Merci, Bonjour, Au revoir, Où se teave, S'il vous plait, J'ai faim
Moraš priti s svojo punco ali fantom.
V Parizu moraš videti Eifflov stolp in tudi Champs Elysées.

Joachim Leo, Anna Stanic

Gent

- najlepše mesto v Belgiji
- zelo zanimivo nočno življenje
- je zelo urban
- zelo multikulturno mesto je
- en od največjih hardcoreclubov v Belgiji
- zelo veliko cest imaš, kjer se lahko delajo grafiti
- tipičen je pomfri
- na vsaki ulici dobiš alkohol (tudi če nisi 16 star).
- veliko mladih
- en od največjih skateparkov v Belgiji
- veliko festivalov je, od hip-hop, reggae, funk in ska
- nogometni stadion kluba Gent ima 20.000 sedežev
- pomembne stvari v flamščini: dober dan (hallo), nasvidenje (salu), pomfri(frieten), kje je (waar is), oprostite (sorry), prijatelji (vrienden)
- grb od Gent nogometni klub



Jakob Pieters

Praga

Se hočeš premestiti v preteklos? Moraš obiskati Prago. Moraš obiskati naše zelene trgovini, moraš obiskati naše bare, pivo samo za 50 centov, ampak to ni Laško, to je pivo. Če iščeš zgodovino, moraš obiskati Praški grad, ki ga projektiral tudi Plečnik, moraš videti reko Vltavo. Moraš se tudi naučiti, kako se reče:

Dober dan	Dobrýden
Hvala	Děkuji
Ne govorim češko	Nemluvimčesky
Na svidenje	Na shledanou
Otrok	Děkuji
Pivo	Pivo
Oprostite	Promiňte
Suženj	Otrok

Jan Pšenička



JAZ OD A DO Ž

A – Amerika: ker bom šla
B – bonbon: ker jih rada jem
C – copate: lahko sezujemo
Č – človek: je velike v Ljubljani
D – delfin: so v morju
E – enačba: ne maram
F – Filozofska fakulteta: tukaj se moramo učiti
G – grenivka: je grenka
H – hrana: vsi jo rabijo
I – izlet: vsak dan gremo na izlet
J – jagoda: je sladka
K – koledar: potrebujemo, da vemo kakšen dan imamo
L – ljubezen: je najlepša na svetu
M – mož: ker ga nimam
N – Nutella: jem za zajtrk
O – osem: ker ob osmih grem zajtrkujem
P – pismo: ker pišem prijateljem v Torino
R – /
S – slon: je v ZOO (živalskem vrtu)
Š – šola: ker vsi jo imamo tako radi
T – Torino: imam veliko prijateljev tukaj
U – utrujen: smo zjutraj
V – Vodka: ker jo radi pijemo
Z – ZOO: tukaj živi veliko živali
Ž – žaba: skače na cesti

Julia Kogler



A – ananas: ker ga imam rada
B – babica: ker imam rada stare babice
C – cirkus: ker je tam lušno
Č – čevlji: ker nosim čevlje
D – dedek: ker imajo zaloge in to je lušno
E – euro: ker potem imaš veliko denarja
F – fitnes: ker sem športnica
G – glava: ker imam zelo veliko notri
H – hrana: ker jaz veliko jem
I – italijanščina: ker jaz ne znam tega jezika
J – Julia: ker se imenujem tako
K – križ: ker sem verna
L – Lercher: ker to je moj priimek
M – mama: ker je to moja
N – Nikolaj: ker to je moj brat
O – opica: ker so tako luštne živali
P – pes: ker ga imam rada
R – /
S – sestra: ker imam sestro
Š – šilček: ker ga rabim za šolo
T – trava: ker se rada igram na travi
U – ura: ker gledam na uro, koliko je
V – veriga: ker hitro tečejo
Z – zdravniki: ker imajo veliko brizgo
Ž – žaba: ker so žabe tako zelene

Julia Lercher

A – asistent: imamo asistente, ki vedno hočejo nekaj delati
B – Bled: danes grem do Bleda
C – Celovec: tam živim
Č – čelada: ker jo potrebujem za voziti motor
D – delati: moram vedno nekaj delati za šolo
E – evro: vsak dan ga potrebujem
F – fant: jaz sem fant
G – gledališče: včeraj sem bil v gledališču
H – hrana: v Sloveniji ni dobra hrana
I – itak: moja najljubša slovenska beseda
J – jokati: Joachim je včeraj jokali
K – Katja: naša učiteljica

L – les: ker vsak dan ga vidim
M – mama: je doma
N – nimam: vedno nimam domače naloge
O – omara: vsak dan jo vidim
P – potovanje: vsak dan slišim
S – srednji spol: ga ne znam tako dobro
Š – Šmarna gora: bila je luščna
T – Triglav: najvišja gora
U – učiteljica: mi imamo dobro učiteljico
V – vojna: Hvala bogu, da je že dolgo ni več
Z – Za voda: vsak dan jo pijem
Ž – žaba: skače na cesti

Kevin Triebnig

A – Aldi: ker je zelo poceni trgovina
 B – Belgija: ker prihajam iz Belgije
 C – Cheyenne: ker to je moja ljubezen
 Č – čebela: ker me še nikoli ni pičila
 D – dedek: ker ga imam rad
 E – enajst: ker to je moja nogometna številka
 F – Fifa: ker je moja najljubša igra
 G – Gent: ker tam živim v Belgiji
 H – Helené: ker ona je moja najljubša učiteljica
 I – Italija: ker rad imam pico
 J – Jakob: ker to je moje ime
 K – koza: ker ne maram te živali
 L – lisica: ker so zelo lepe živali
 M – moški: ker sem fant
 N – nogomet: ker ga že skoraj celo življenje igram
 O – osnovna šola: ker grem v osnovno šolo
 P – poletje: ker imam rad toplo vreme
 R – /
 S – sonce: ker ga rad imam
 Š – Škofja Loka: ker živim tam v Sloveniji
 T – tramvaj: ker v Gentu ga zmeraj uporabljam
 U – /
 V – ven: ker rad grem ven s prijatelji
 Z – zima: ker rad imam sneg in snowboardanje
 Ž – živali: ker jih imam rad

Jakob Pieters

A – Anglija, ker grem tam v avgustu
 B – Britanija, ker grem tam v avgustu
 C – Ciper, bil sem tam lani
 Č – Češka, moja rojstna država
 D – delo, ne maram dela
 E – Emona, včeraj smo bili pri rimskem zidu
 F – Francoz, Joachim, moj prvi prijatelj z Francije
 G – gozd, ker pogosto hodim v gozd
 H – Hrvaška, ker je že v Evropi
 I – igre, ker so zabavne
 J – juha, ker je to prvi jed pri kosilu
 K – kolo, ker pogosto kolesarim
 L – letalo, ker rad letam
 M – Maribor, drugo največje slovensko mesto
 N – nič, nič me ne napada
 O – ogled Ljubljane, je danes popoldne
 P – pes, ker imamo psa
 R – risanke, najpriljubljenejše filme
 S – slovenščina, ker se učim slovenski
 T – Triglav, največja slovenska gora
 U – utrujen, ker sem utrujen
 V – Val 202, slovenski radio
 Z – zobotrebec, ker ho zdaj potrebujem
 Ž – žival, maram živali

Jan Pšenička

Moje ime je Anika Šteublejc. Sem 24 let stara. Na življenje sem pevka, moja skupina, je zelo poznana vsem ljudem. Moj karakter je kreativen. Zelo zanimiva punca sem, ker v življenje me skosneki dogaja, pa sem pametna zato ker lepo pojem. Vizualno sem zelo velika, suha, brez veliko špeha naredim, še gledam bolj mlada kot sem zdaj. Imam temne lase in dolge lase. Moje lase so skodrane in imam zelene oči.

Iščem fanta, ki ni prav velik, pa ni prav majhen. Iščem fanta, ki je suh, ampak ki ima mišice. Imam rada te fante, ki imajo temne lase, pa ki so bolj skodrane. Meni mi je vse lase všeč, če so kratke ali dolge, ampak samo ne preveč. Mi je zelo lep en fant, ki ima skodrane lase zato, ker ne maram ravne lase. Vse barve od oči so za mene lepe, ampak imam bolj rada modre oči.

Anna Stanic

A – avto: rada bi ga šofirala
 B – Bled: grem danes na Bled
 C – Cankarjev DD: moja prijateljica je v DDC
 Č – češnje: okusno sadje
 D – dajalnik: se ga bom učila
 E – Erzetič: moj priimek
 F – fige: to je moje najljubše sadje
 G – goveja juha: moja najljubša juha
 H – /
 I – /
 J – jopica: rabila bi jopico
 K – Katija: to je moja najboljša prijateljica
 L – Larisa: to je moja babica
 M – Marija: to je moje ime
 N – Novo mesto: v soboto bom šla v Novo mesto
 O – Olga: moja mama
 P – pes: rada bi imela psa
 R – roža: rada bi imela rožo
 S – sladoled: rada bi jedla sladoled
 Š – Šmarna gora: v torek smo bili na Šmarni gori
 T – tulipan: zelo lepa roža
 U – učiteljica: imam zelo dobro učiteljico slovenščine
 V – Varja: to je moja sosedka v sobi
 Z – zelje: rada bi jedla solato z zeljem
 Ž – /



Marija Erzetič

KDO SEM

Jaz sem Tanja Šašinović. Po poklicu sem učiteljica. Stara sem 18 let. Sem zelo prijazna, ustvarjalna in vesela. Živim v Bosni. Moji hobiji so plavanje, tenis in jahanje. Rada imam lepe fante, špagete in jahanje. Ne maram fantov z dolgimi lasmi, špinače in košarke. Imam dolge črne lase in rjave oči. Sem velika in suha.

Iščem fanta, ki ima kratke rjave lase in rjave oči. On mora biti simpatičen, zanimiv in prijazen. Velik in lep.

Stephanie Spendier

Moje ime je Laura. Po poklicu sem pevka. Stara sem 21 let. Zanimiva, prijazna, ustvarjalna. Imam rjave oči in dolge temne, ravne lase. Živim v Bernu. Moj hobi sta petje in glasba. Rada pojem in kolesarim. Tudi rada bi imela slona. Ne maram kuhati, delati z računalnikom in ne maram zimo.

Iščem lepega fanta, ki je star okoli 25 let. Ima ravne, temne lase in rjave oči. Prijazen, zanimiv in pameten. Mara kuhati.

Marija Erzetič

A – ananas: ker je dober
 B – banana: ker izgleda tako grozno
 C – cirkus: ker je za otroke
 Č – češnje: ker imam rada
 D – dedek: ker rada ima stare
 E – euro: ker potem ima veliko denarja
 F – fanta: ker imam rada fanto
 G – /
 H – hvala: ker moram povedati
 I – italijanščino
 J – Jonny: ime mojega hrčka
 K – kava: ker pijem kavo
 L – luna: ker ponoči sveti
 M – mama: ker jo imam rada
 N – Norveška: hočem jo obiskati
 O – opica: ker so luštne
 P – pes: ker ga imam
 R – Rudi: ime od mojega psa
 S – /
 Š – Štefka: me kličejo prijateljice iz Slovenije
 T – /
 U – /
 V – veverica: /
 Z – zdravnik: ker se ga bojim
 Ž – živali: imam jih zelo rada

Stephanie Spendier



Ime: Žan Šim

Po poklicu: maneken in akter (igralec)

Star: 23 let.

Karakter: mlad, suh, zelene oči, lep, privlačen, pameten, prijazen in vesel

Živim: Norveška

Hobiji: igram košarko, tek, delam z računalnikom in berem knjige in jaz sem milijonar

Iščem punco, ki je zelo lepa, mlada, svetlolasa, ima ravne lase in ima zelene oči. Po karakterju pametna, zanimiva in vesela. Da ima okoli 20 let. Ona rada teče.

Mario Kosmač

Ime: Chris Paul

Poklic: profesionalni košarkar

Star sem: 20 let

Živim: v Barceloni

V prostem času: kolesarim in berem knjige

Hobi: zbiram karte

Po karakterju sem pameten, vesel in zanimiv.

Jaz sem milijonar.

Iščem punco, ki je mlada, ima zelene oči, lepa, privlačna. Iščem punco pa je stara okoli 20 let. Po karakterju pa je: vesela, pametna, ustvarjalna.

Hristijan Vasilevski

Ime mi je Miriam Kobetič. Stara sem 20 let. Po poklicu sem igralka. Sem prijazna, ustvarjalna in pametna. Imam dolge, temne, skodrane lase in lepe zelene oči. Živim v Kanadi v veliki hiši, ki ima dve igrišči za tenis. V prostem času se ukvarjam a tenisom, glasbo, fotografijo in umetnost. Rada imam modo, znanstvene fantastike in rada potujem. Ne maram plavati, gledati preveč romantične filme in tradicionalne ples.

Iščem fanta:

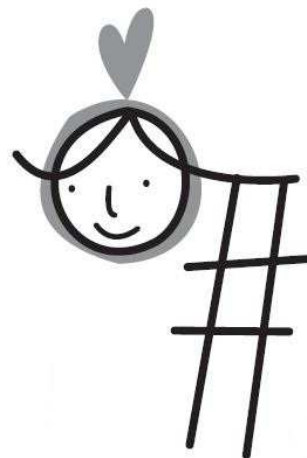
- ki je star 20-23 let
- ki ima zadosti denarja
- ki je prijazen, pameten, unikaten in ni vase zazrt
- ki obožuje znanstvene fantastike
- ki se ukvarja z glasbo
- ki rad posluša glasbo
- ki rad potuje

Veronika Košir

Ime mi je Tatjana. Stara sem 20 let. Po poklicu sem novinarka. Živim v Hawaii. Imam vila z 40 sobi. Sem lepa, privlačna žena z modrimi očmi in rjave lase. Rada se ukvarjam s športom in rada grem shopping. Rada imam moje prijateljice, moja družina in čokolada. Rada obiskujem druge države. Ne maram zelenjave.

Iščem fanta, ki je star 20 let. Mora biti privlačen, simpatičen in prijazen. Dobro bi bilo, če ima kratke lase in modre oči. On ne more biti dolgočasno. Dobro bi bilo, če ima denar.

Katja Kavellar



3. skupina



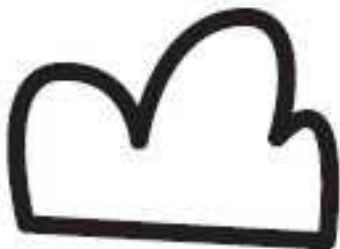
Lektorica: Alenka Ličen

Giovanni Battocletti, Pietro Cromaz, Jan Krone, Petra Marassi, Janina Opetnik, Alessia Peressoni, Clara Stagni

PRIJATELJI PRI MENI NA OBISKU

Moji starši so odprti za obiske mojih prijateljev, obnašajo se dober način z mojimi prijatelji. Ne odreagirajo nikoli, kadar se dobim z mojimi prijatelji. Ko imam na obisku prijatelje, jih gostim v svoji sobi, kuhinji, dnevni sobi in v mojem hodniku. Ko moji prijatelji pridejo na obisk, jim postrežem jedi ali pijačo. Večkrat se igramo z videoigricami. Gremo tudi si ogledat film v kino.

Giovanni Battocletti



JAZ, MOJI PRIJATELJI IN MOJI STARŠI

Z mojimi prijatelji in starši se dobro razumemo. Mojih staršev ne moti, če moji prijatelji pridejo k meni na obisk. Seveda razumejo, da bi hoteli malo zasebnosti, zato nas pustijo pri miru. Vsekakor lahko vstopijo v mojo sobo, če imajo kaj važnega za povedati.

V primeru da bi bila v škripcih, bi se lahko pogovarjala o mojih težavah s svojimi starši. Prepričana sem, da jim lahko vedno zaupam. Pravzaprav nisem veliko časa doma, zato se ves čas pogovarjam s svojimi prijatelji. Da bi imeli lep odnos tudi s starši, bi se morali najprej mi lepo obnašati, oni pa morajo spoštovati naša mnenja in naše prijatelje.

Alessia Peressoni

Treniram jahanje že pet let zaporedoma, ampak sem že od majhnega s konji. Moja mama ima zelo rada konje in jaz sem to od nje podedovala. Imam zelo rada konje in tudi šport. Zelo sem tekmovalna in mi je všeč zmagati. Sem taka oseba, ki cilja vedno na visoke lestvice, vendar vedno s spoštovanjem do te prelepe živali. Tudi v šoli, med uro športne vzgoje sem zelo delovna in sodelujem pri vsakem športu, tudi če mi ni všeč ali ne znam šport maram bolj kot glasbo. Nikoli nisem igrala nobenega glasbila.

Všeč mi je narava, tako sem si izbrala tak šport. Jahanje treniram dvakrat na teden, drugače pa sem vsak dan tam, da popasem konja, ga čistim, mu dam korenje in jabolko. Všeč bi mi bilo postati jahačica in služiti s tem, čeprav vem da bi bilo naporno. Sem taka oseba, ki ji je všeč biti v štali »štalska ženska«, tudi če mi ni všeč za definirati tako, ker vsekakor maram tudi modo, lepe obleke ...

Petra Marassi



MOJ KRAJ JE TRST

Trst se deli na dva dela staro mesto in Terezijanska četrt in novejši del mesta. Terezijanska četrt je bila zgrajena na solinah, saj je Trst blizu morja. Od glavnega trga je možno videti morje in staro пристanišče. Novo pristanišče je na drugi strani, saj TIRI rabijo hitro pot do ladij. V Trstu je veliko morja, zato je poleti možno trenirati jadrnanje, veslanje in windsurfanje. Pozimi je tudi veliko jadransko tekmovanje, imenuje se Borkovljanka. V okolici Trsta je veliko vasi kot na primer Križ, Dolina in Opčine.

Clara Stagni

MOJ KRAJ JE FLÖRSHEIM

V Flörsheimu lahko gremo v dosti športne skupine, npr. nogomet v DJK Flörsheim ali rokomet v TV Flörsheim.

Nakupovat lahko gremo v center.

Na reki Maini lahko veslamo.

Flörsheim ima dosti mest z zanimivimi kulturami, katera lahko obiskujemo.

Vsak petek lahko gremo na tržnico, kjer se dobi sveža živila.

Za mlajše otroke so igrišča na katerih se lahko zabavajo.

Kraj Flörsheim ima 20 000 prebivalcev in 6 šol.

Tudi železniško postajo za vlake ima in dosti avtobusnih postaj.

Jan Krone

MOJ KRAJ JE ŠMIHEL

Doma sem v Avstriji, Koroški in v Šmihelu. Tam imam eno trgovino, frizerstvo, vrtec, pekarno, šolo, občino, 2 kavarni in eno dvorano.

Velikokrat se srečam s prijateljem / prijatelji v kavarni. Ko smo bili majhni, smo vsi skupaj šli v vrtec in potem v šolo. V Šmihelu nimamo kolesarske poti, ampak zelo lep hrib na katerem je cerkev. Tam večkrat grem na sprehod. Imamo tudi železnico. Z vlakom se vsak dan odpeljem v Celovec, ker je tam moja šola. V dvorani pa so večkrat gledališke predstave, tam tudi jaz sodelujem.

Janina Opetnik

PESEM O MENI

Petra
prijazna modrina
privlači morje
prosta malo
Marassi

Petra Marassi



KAKO SEM SE NAUČILA SLOVENSKO

Slovensko sem se naučila doma pri mami. Z mano se je zmeraj pogovarjala po slovensko. Naučila sem se slovensko preden sem se naučila angleško. Ko sem bila mlajša, sem brala slovenske knjige. Z družino gremo vsako poletje v Slovenijo za šest tednov. Ponavadi sem šla na oratorij in sem se tudi tako naučila slovenščino. Štiri leta sem hodila v slovensko šolo pri Sava Klubu. Slovensko šolo smo imeli vsako soboto. Tam smo se učili pesmice, plese in par slovenskih besed. Velikokrat sem jaz pomagala učiti otroke.

Veronika Košir



KAKO SEM SE NAUČIL SLOVENŠČINO

Jaz sem že od rojstva imel stike s slovenskim jezikom, obiskoval sem dvojezično šolo od vrtca. Moji starši nimajo slovenskih korenin in ne znajo slovenščine, zato jaz sem edini v družini, ki zna govoriti slovenski jezik. Čez let sem imel nekatere težave s tem jezikom, ker nisem poznal sklonov. Zame je takšni način razmišljanja zelo pomagal tudi pri drugih predmetih in sedaj nimam težav v latinskem jeziku. Dandanes ne hodim več v slovensko šolo, ker sem izbral znanstveni licej, a vseeno obiskujem izvenšolske tečaje za ohraniti znanje tega jezika. Z znanjem slovenščine sem tudi dolgo potoval po Slovenskih deželah in spoznal nove načine življenja, pa tudi nove prijatelje.

Mislim, da je znanje več jezikov zelo koristno, ker imam lažjo pot po svetu, zato upam da bom izboljšal in ohranil znanje slovenščine kot tudi druge jezike.

Pietro Cromaz



4. skupina



Lektorica: Tanja Kotnik

Viktor Ančevski, Paola Anžič, Til Čmančanin, Dorotea Katalina, Martin Smilevski, Jana Sotirovska, Stefan Stantič, Sofija Vukovska

ZAKAJ NIMAM DOMAČE NALOGE?

Včeraj sem naredil domačo nalogo. Šel sem spat. Ob polnoči je prišla policija z velikimi psi in FBI. Jaz sem jih vprašal, kaj hočejo. Oni so rekli, da hočejo mojo domačo nalogo, ker sem jo naredil super. Jaz sem jim dal nalogo in za nagrado so mi dali velik motor. Danes jo bom naredil še enkrat in jo jutri prinesem, obljubim! ☺

Viktor Ančevski



Včeraj zvečer sem naredil domačo nalogo. In kaj se je zgodilo danes zjutraj? Najprej sem vstal in si umil zobe. Potem sem šel na zajtrk. Potem sem šel v sobo, da napišem domačo nalogo. V sobi je bil poštar. Vzel je mojo domačo nalogo in jo raztrgal.

Martin Smilevski

Včeraj smo šli na bazen in jaz se nisem kopala, ker sem hotela narediti domačo nalogo. Ko sem jo končala, sem odšla in jo pustila na omari. Hodila sem ob koncu bazena in brala nalogo. Neki fantje so se igrali z žogo in eden jo je vrgel z nogo in me je žoga udarila v glavo. Potem sva jaz in moja naloga plavali v vodi. Šla sem ven in vzela nalogo, potem pa smo odšli v dijaški dom. Odšli smo igrati odbojko in jaz sem vzela svojo domačo nalogo, da se posuši. Pustila sem jo na tleh in začela igrati. Ko smo končali z igro, sem odšla po nalogo in vsa je bila blatna. Punce so vrgle žogo in je ona padla v blato in popackala mojo nalogo. Bila je mokra in umazana.

Dorotea Katalina

Včeraj zvečer sem naredila domačo nalogo. In kaj se je zgodilo danes zjutraj? Najprej sem vstala in se umila. Ko sem se vrnila sem hotela spakirati nahrbtnik. Vse sem vzela, ampak moja domača naloga je izginila. Iskala sem jo povsod. Ko sem šla v kuhinjo, je bil na tleh moj pes in je imel v ustih mojo domačo nalogo. Ko sem jo hotela vzeti, je zbežal. Lovila sem ga pol ure. Nisem mogla več teči in sem pustila psu, da poje mojo domačo nalogo. Jutri jo prinesem, obljubim!

Sofija Vukovska



Včeraj zvečer sem bila sama doma. Pripravljala sem se za posteljo. Slišala sem, da je nekdo pri vratih. Odprla sem jih in se zelo ustrašila. Štirje možje oblečeni v črno so stali in me začeli vleči noter. Skoraj sem začela jokati. Oni so mi povedali, da so ruski tajni agenti in da je ključ do rešitve v moji domači nalogi in da sem jaz naslednja. Hitro sem jim dala mojo nalogo in oni so me vzeli kot zaščiteno pričo. Danes so morilca ujeli in zaprli in tudi mene so spustili na svobodo, ker je bilo sedaj varno.

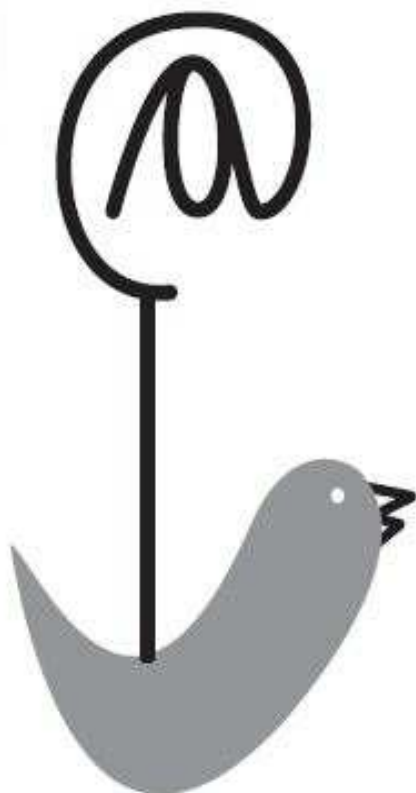
Domačo nalogo bom prinesla takoj, samo da se malo umirim.

Jana Sotirovska



Zjutraj sem vstal in naredil domačo nalogo. Potem sem umil zobe in vzel domačo nalogo in šel proti šoli. Naenkrat je skočil pes in mi je hotel pojesti domačo nalogo. Jaz sem se prestrašil. Začel sem teči. Spodrsnilo mi je in padel sem v reko. Naloga se mi je zmočila in strgala. Bil sem jezen, zato ker sem zgodaj vstal, da naredim domačo nalogo in zdaj je nimam. In zakaj je nisem naredil včeraj zvečer? Bil sem utrujen in odločil sem se, da jo naredim zjutraj. Potem pa ni bilo avtobusa in sem šel peš.

Til Čmančanin



Včeraj sem naredil domačo nalogo. In potem sem prišel v šolo in sem zagledal časovno basebal palico. Ta palica je hotela mojo torbo. Jaz sem dal svojo torbo in v njej je bila domača naloga. Začel sem teči 30 kilometrov za njo. In sem jo ujel in sem se tepel z njo in ona se je tepla z mano. Palica je zmagala in naenkrat sem bil star 30 let. Vzela mi je domačo nalogo. Jutri jo prinesem, obljubim! ☺

Stefan Stantič

Včeraj zvečer sem naredila domačo nalogo. Zjutraj sem vstala iz postelje, umila zobe, naličila, uredila lase in sem šla na zajtrk. Jaz sem pozabila mapo v sobi, kjer je bila domača naloga. Ko sem končala z zajtrkom sem šla hitro v sobo, da ne bom zamudila pouka. Ko sem odprla vrata, okna so bila odprta in domača naloga je izginila. Prišla sem do okna in moja domača naloga je bila dol. In kaj vidim? Čistilka je pometala mojo domačo nalogo. Ko sem prišla dol, da najdem čistilko, čistila je izginila. Jutri jo prinesem, obljubim!

Paola Anžič



MPŠ na obisku v parlamentu

5. SKUPINA



Lektorica: Tina Jugovič

Janez Pavel Filipič, Zofija Komar, Nicolas Malalan, Igor Malovrh, Marika Peressoni, Agustina Skubic, Stefano Tomasetig, Elisabetta Trossolo, Isidora Veriš, Srđan Veselinov, Martin Žagar

DAJMO, NAŠI!

Septembra se obeta največji športni dogodek v zgodovini Slovenije – EuroBasket! Na parketu se bodo pomerile najboljše košarkarske ekipe stare celine.

Uradna himna EuroBasketa »Rad imam košarko« nam je prav hitro prišla v uho. Mi pa podpiramo vse športe in ob tej priložnosti smo spesnili prav posebne himne. Naj se slišijo do neba!

Argentina je gol zabila
nasprotnika je na tla pobila
Argentina! Argentina!
Zmage boš dobila.

Zakaj se jočeš, zakaj trpiš
argentinske zmage se bojiš.
Argentina! Argentina!
Zmage boš dobila.

Zofija Komar

Jaz ti dam veselje,
jaz ti dam svojo strast.
Argentina, ti si moje življenje
in tvoja zмага mi je v slast.

Me ne briga, če ne zmagaš
saj vem da si najboljši
samo te prosim, da pokažeš
kaj mi čutimo tukaj notri.

Martin Žagar



Moja Vojvodina

V Evropi je eno mesto
vsi ga kličejo Novi Sad
ampak jaz ga kličem srbske Atene
ker v njem igra moja Vojvodina.
Moja Vojvodina v srcu je edina,
mi vsi smo ena skupina.

Srđan Veselinov

Jaz sem iz Argentine
ker jo nosim v srcu
tega ne morem spremeniti.

Dajmo, dajmo Argentina
svetovno prvenstvo boš dobila
in tretji pokal bomo dvignili.

Nicolas Malalan



Vsi zvesti navijači
na tekmo že hitimo,
v dobrem in v slabem
za Argentino živimo.
Amerika, poglej
Argentina gre naprej.

Argentina! Argentina! Argentina!

Igor Malovrh

Odbojka je veselje
Odbojka je življenje
Z odbojko se zabavam
In veliko ljudi spoznavam!

To je skupna igra
Ni važna zmaga
Ampak zabava!

Marika Peressoni

Nora ekipa

Ljubijo, noro ekipo ljubijo
je ena zgodba nedoločena
ki traja življenje
noro ekipo ljubijo
živijo za noro ekipo, živijo!



Elisabetta Trossolo

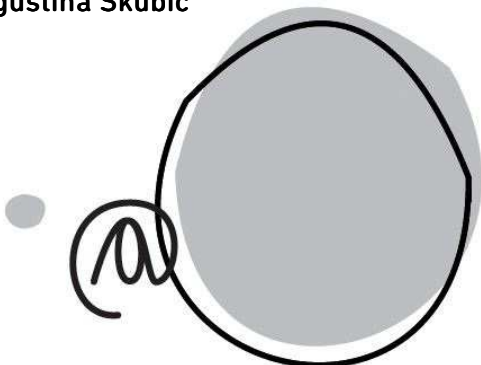
Argentinec sem in ti si veselje mojega srca,
ti si moja moč, ti si moja strast,
umrl bi, da te vidim kot prvak.
Ne zanima me kje igraš,
kot domačin ali gost sem te prišel gledat
niti smrt nas ne bo ločila, v nebesih nas bo združila.

Janez Pavel Filipič

Leta minevajo in igralci se spreminjajo,
ampak tenis je zmeraj isti
je najboljši šport
in se ne sme nikoli spremeniti.

Lahko igramo v skupini ali sami
ni pomembno zmagati ampak narediti
najboljše kar lahko.
Saj ko stopiš na igrišče
ljudje ne navijajo kar tako.

Agustina Skubic



Rad ima nogomet, ker mi je všeč
lahko igraš sam ali boljše s prijatelji.

Za igro uporabljaš žogo, dobro voljo
in če je moč tudi prijatelje.

Rad imam nogomet, ker me zabava,
in čas, na žalost, mine kot nič.

Stefano Tomasetig

Vprašajte me kaj Srbija je
Tam se ljudje ničesar ne boje
Vse gre lahko
Vse je možno in je mehko
Življenje ni zelo drago
In policisti delajo blago
Otroci postanejo starši s 13 leti
Potem pa se vsi vprašamo kam gre ta svet
Imamo veliko ljudi veselih
In zelo veliko brezposelnih
Ljudje so do tujcev prijazni
In včasih veliko neobrazni
Veliko se tega dogaja tam
ampak nas ničesar ni sram.

Isidora Veriš

SLOVENIJA, SLOVENŠČINA IN SLOVENCİ

Kaj pa mi menimo? Malo za šalo, malo zares!

SLOVENIJA ...

ti si moja v srcu kot nagelj rdeč
ima več besed kot ljudi
bo imela meseca septembra evropsko prvenstvo v košarki
je najlepša država na svetu
živi v mojem srcu
zaljubljen sem vanjo, ker tam živijo lepe punce
moj dom brez meja, ker nosim te v srcu
Slovenija – še tisoč besed ne bo preveč
je krasna in čudovita
je nepozabna država
je majhna država in ima veliko reči, npr. gozdove, morje, mesta
je turistična država
ima najlepšo naravo na svetu
ima dobro vino in punce



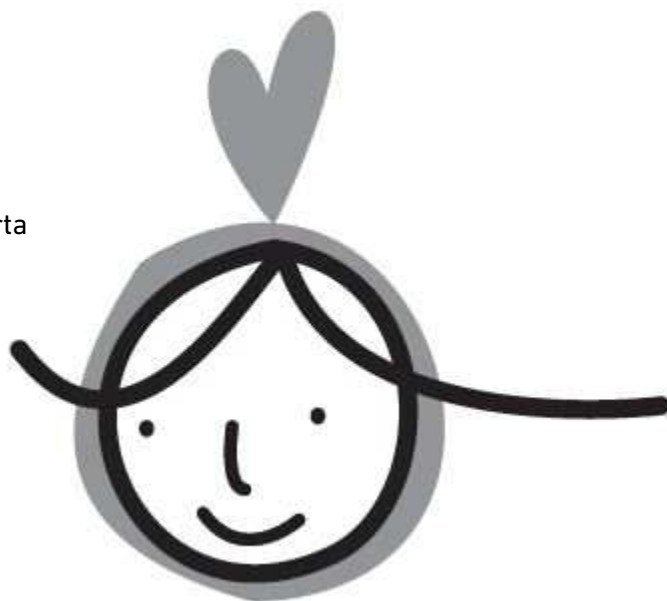
OBIŠČITE ...

Slovenijo, ker ima najboljši ledeni čaj na svetu
rudnik v Velenju ker je zelo zanimiv
Slovenijo, ker imajo najboljše pivo
Piran in Portorož, ker imata plaže in sta zelo zabavna
Bled, ker se lahko kopaš in se lepo imaš s prijatelji
Postojnsko jamo, ker je čudovita in zabavna
Nanos, ker ima dober razgled



ČE BI ČLOVEŠKA RIBICA LAHKO GOVORILA ...

bi vprašala za uro
bi rekla: Ne me slikat!
bi živel zraven nje, ker je zelo prijazna
bi ji kupil cel kup ribic, da se ne bi dolgočasila
bi začela računati slike
bi me vprašala, zakaj ima Tromostovje tri mostove
bi se kregala, ker je zaprta v majhnem prostoru
bi govorila brez počitka, ker je veliko časa bila zaprta
bi pobegnili in kričala



DVOJINA ...

najtežje je sklanjati v dvojini
dvojina je bolj v riti, ker imamo dve ritnici
te ne razumem!
ni potrebna
je težka, zato ker ni zelo popularna
je najlepša, ampak najtežja
je neumna: zakaj je potrebno govoriti samo za dva človeka?
ni zanimiva, ker se v španščini ne uporablja
je ena od več stvari, ki jih ni v španščini

NAJBOLJ SMEŠNA BESEDA V SLOVENŠČINI JE ...

piha (npr. veter piha)
čaj, ker je kratka
pivo, ker če veliko piješ, boš vesel
pikapolonica
teta
bosta
ogrevana
nebotičnik

VŠEČ MI JE BESEDA ...

odbojka
puščica
balon
skakalec
žogica
ljubezen, ker me spominja na lepe punce
avto, ker so mi zelo všeč avti
pijača
kvadrat

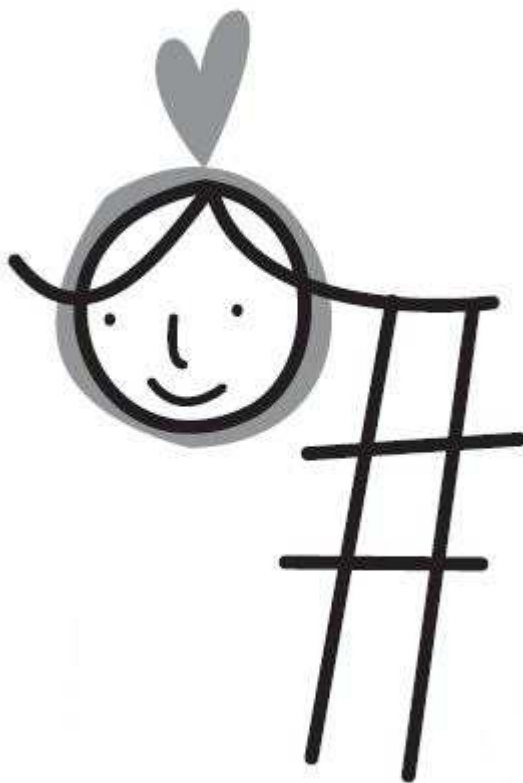
SLOVENSKI JEZIK NI TEŽEK ...

mi smo težki
je zelo težek, ker ni podoben španščini
je v mojih žilah
ampak tudi ni lahek
ker je podoben srbščini
ampak če se hočeš naučiti slovenščino, se
moraš potruditi
in je prijetno zvočen
ni težek za govoriti, ampak je težek za pisati
ker ga dobro poznam



SLOVENCİ ...

pridejo v skupinah na žur, pa grejo sami domov
zgleda da nimajo za jesti, ker so vsi suhi
so zelo prijazni
so dobre volje
se čudno oblačijo (nekateri)
so najbolj prijazne osebe, kar sem spoznal
so zelo vesele osebe, ker radi plešejo polko
so delavne osebe
so smešni, ker vsako besedo lahko zamenjajo
so vsi družabni
so najpametnejši v celi Evropi
radi plešejo polko
so zelo prijazni, ker ti zmeraj povedo uro
znajo kuhati čevapčiče



PREBIVALCEM SLOVENIJE SPOROČAM ...

naj se malo sprostijo
da uživajo v tej lepi deželi
da morajo obiskati Postojnsko jamo, ker je v njej človeška ribica
da morate doživeti svojo državo, ker je zelo lepa
da je danes popoldan tekmovanje v odbojki
da naj ne grejo na Šmarno goro, če so z ravnine, ker bodo potrebovali uro in pol, da pridejo na vrh
da je Slovenija povsod na svetu
da morajo obiskati Argentino in poskusiti naše meso



6. skupina



Lektorica: Jasna Maček

Milan Čenić, Jožko Filipič, Milica Glizijan, Tomaž Lenarčič,
Zofija Skubic, Marko Šenk, Pavel Tundis, Matteo Venturini,
Rastko Veriš, Nicanor Zakrajšek

SAN MARTINOV BELI KONJ

San Martin je pomembna oseba za Argentine in za cel Ameriški kontinent. On je tako važen, ker je osvobodil Ameriko.

Argentinska zgodovina kaže, da je San Martin, ko je bil v Argentini, križal Ande z belim konjem. Preden je križal goro, je šel San Martin mimo mnogih provinc. Med temi je bila provinca San Juan, ki nastaja na zahodnem delu Argentine.

Zaradi tega dogodka so v grb San Juana postavili njegovega belega konja.

Tudi v San Juanu je velik spomenik San Martina, tudi v Buenos Airesu v Mendози jih je veliko.

Tudi na nogometnem igrišču neke ekipe, ki se po njem imenuje (San Martin de San Juan) obstaja njegova slika v tistem trenutku, ko je križal Ande.

Ta osebnost je zelo pomembna v Argentini.

Izbral sem ga, ker imam v San Juanu eno teto, ki tam živi in ker se mi je zdelo, da je nekaj zelo važno.

Pavel Tundis



ŠPORTNA PESEM

Argentina je gol naredila,
nasprotnika je na tla pobila
Argentina, Argentina
časo zmage boš dobila
zakaj se mučiš
zakaj trpiš

Argentinske zmage se bojiš
Argentina, Argentina
časo zmage boš dobila.

Dijaki iz Argentine



LEGENDA –SAFIKADA

Safikada, Banjalučanka je imela rada fanta, ki je služil vojaški v gradu Kastel. Zelo sta se imela rada. On je moral iti na Daljni vzhod in zaradi tega je bila Safikada zelo žalostna.

Kmalu je dobila novico, da je bil on ubit in potem je odšla pred top, ki se je oglašal vsako popoldne. Tako je odšla v smrt, da bi bila za vedno s svojim fantom.

Verona je znana po Romeu in Juliji, Banja Luka pa po Safikadi.

Milica Glizijan



Rad plavam, sem začel kadar sem imel sedem let, tudi rad igram nogomet in v počitnicah delam surf, oziroma se deskam.

Znam igrati na kitaro, začel sem se učiti sam po internetu, ko sem bil star dvanajst let. S kitaro lahko pozabim svoje težave, ter biti v relaxu.

Pri vsaki dejavnosti imam enega vzornika, kateremu bi rad bil podoben. Kadar plavam, bi rad plaval kot PHELPS, kadar igram nogomet, je moj idol Messi. Kadar igram na kitaro, se vedno trudim, da bi bil čim bolj podoben Ericu Claptonu.

Tomaž Lenarčič

SLAPOVI IGUAZU

Slapovi Iguazu so znameniti slapovi na južnoameriški reki Iguazu. Njeno ime pomeni velika voda.

Slapove si delita Argentina (pripada ji večji del – 80 %) in 20 % Brazilija.

Prvi Evropejec, ki je odkril slapove, je bil AlvarNunezCabeza de Vaca. Skupno število vseh slapov je okoli 275 posameznih slapov (natančno število je odvisno od količine vode v reki).

Skupna širina vseh slapov je 2700 m, od tega 800 m na brazilski strani in 1900 m na argentinski.

Nacionalni park na argentinski strani meri 67 000 m. Ustanovljen je bil leta 1934. Leta 1984 pa je bil vpisan v UNESCO v seznam svetovne naravne dediščine.

Zofija Skubic



LJUBEZEN NA PAPIRNI AVION

Fant je čakal vlak, da bi šel delat. V roki je imel delovne papirje. Nato močen veter je pihal in je odletel eden izmed svojih papirjev. Ta je nehal v obrazu neke punce, ki je pustila svojo šminko v papirju. Kadar je punca vrnila papir, fant je opazil dekle, in se je zaljubil. Predno je lahko kaj vprašal, dekle je že izginilo v drugem vlaku. Kadar je fant prišel na delo, je opazil pri oknu v drugi stavbi, da je stalo njegovo dekle, vrgel je listov avionček, ki ga je naredil s tistim listom, ki je dekle pustilo svojo šminko. Moral je metati mnogo aviončkov, da bi lahko eden prišel do nje. Nato sta se končno dobila skupaj.

Kadar sta se dobila, fant mu je povedal, da se je zaljubil, ona pa je povedala, da ima moža, ampak da ga ne ljubi. Zato se je odločila in sta se poročila. Imela sta dva otroci. Nazadnje pa sta živela skupaj in vesela.

Tomi Lenarčič, Nicanor Zakrajšek

ČEZ DVAJSET LET

Čez dvajset let boš imela 12 sinov in 13 mož. Bila boš zelo uspešna, ampak boš imela probleme z alkoholom. Igrala boš profesionalni tenis, ampak ne boš bila uspešna, zato ker ne boš videla žogico. Tvoji možje ne bodo vedeli, da imaš druge može. Boš bila vesela, zato ker tvoji prijatelji te ne bodo zapustili. Imela boš 37 let, ampak boš zgledala, kot če bi imela 67.

Čez dvajset let boš imel veliko družino, 7 deklic in ne boš imel sinčka. Ti boš živel v majhni hiši. Samo boš spal 3 ure. Vsako popoldne boš vodil deklice na ples in ne boš imel časa za nogomet. Tvoji prijatelji te ne bodo imeli radi, zato ker ne boš imel časa za njih. Kitaro boš pozabil igrati, zato ker ne boš imel časa seveda. Tvoje življenje se bo končalo!!!

Milica Glizijan

Čez 20 let boš imel veliko hišo. Kadil boš veliko (kakor zdaj) in boš imel težave z alkoholom. Imel boš družino in boš bil ravnatelj šole. Tvoji prijatelji te bodo spremljali povsod. Živel ne boš v Italiji, boš živel v Haiti. Boš ustanovil eno pravico, da se lahko kadi marihuana.

Marko Šenk

LJUBEZENSKA ZGODBA O HOBOTNICAH

V akvariju v trgovini sta bili hobotnici Jan in Ana. Zelo sta se imela rada, ampak ednega dne vzeli so Jana in so ga odpeljali, da ga ubijejo in pripravijo za prodajo. Hobotnica Ana je bila zelo žalostna in se je odločila, da reši svojega fanta. Začela je teči in je skočila v tisti kamion in je prestrašila vozača. Potem sta uspela pobegniti v bazen, ampak vozač jih je dobil, pa jih vzel. Onadva sta se prijela na vrv in kamion je padel v vodo. Potem je en ptič ujel Jana in Ana se je vrgla na ptico, ampak ni dosegla ptice, pa je padla na tla.

Pavel Tundis, Milica Glizijan

ROMEO IN JULIJA

V filmu so bili en fant, ki je zaljubljen v eno punco. Na železniški postaji je punca dala poljub na dokument in ga je njemu dala. On se je pa zaljubil v njo in se je želel pogovarjat z njo, ampak je ona šla z vlakom. Dva dni kasneje on je bil v službi in je samo mislil na njo in jo je videl čez okno. Ni vedel, kako bi prišel do nje, pa je naredil papirno letalo in ga je vrnil k njoj. Ampak letalo pa ni prišlo. Letalo je letilo in ga je ona videla, pa je grela za letalom, on je tudi šel z letalom. In so na koncu živeli dolgo in srečno.

Milan Černič



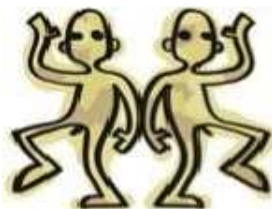
7. skupina



Lektorici: Irena Jerovšek Vogrinc, Petra Rajk
Cecilia Fedel, Matjaž Andrej Filipič, Agostina Benegas
Koprivnikar, Ivan M. Kržišnik, Vuk Maletin, Constanza
Muzzolini, Filip Popović, Marko Stoiljkovic, Maxi Marko
Trpin, Marija Natalija Urbančič

HOROSKOP

Dvojčka (22. maj–27. junij)

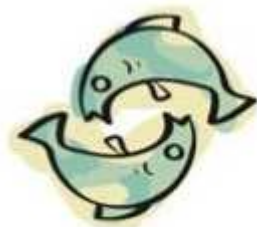


V tem mesecu boš imel težave s trepalnico in boš izvedel, da imaš obsesivno-kompulzivno motnjo. Boš našel punco

katera ti se zdi v redu, ampak se za njo lahko reče, da je »ravna kot Vojvodina«. Od študiranja ti bodo dali denar in boš šel po nakupih s prijatelji v »Penny Lane«. Boš se spomnil ulice AbbeyRoads in boš naredil eno fotografijo kot so jo »TheBeatles« naredili. Boš kupil eno mesto v Alabami, ZDA in ga boš imenoval Greenbow. Zato boš potreboval veliko denarja ampak se boš spomnil kje je Dufresne skril denar in boš ga vzel .

Vuk Maletin

Ribi (19. februar–20. marec)



V tem mesecu se boš moral paziti zato ker lahko umreš zaradi bolezni. Pri ljubezni ti bo šlo odlično zato ker boš

spoznal se z veliko ljudmi, ki te bojo ljubili. Nauči se igrati poker ker boš zmagal zmeraj zato ker boš imel srečo pri igri. Pri denarju ti lahko gre odlično, če kupiš loto.

Ivan Kržišnik

Strelec



(22. november–21. december)

Zdravje: Pazi! V tem mesecu boš lahko

postal bolan. Če je možnost, vsak dan skušaj jesti pomarančo, saj je najboljše za tvoje telo, tudi moraš piti precej vode. Delaj tole in nič se ti ne bo zgodilo.

Ljubezen: Če imaš fanta / punco ta mesec bo najboljši za vaju. Vse prepire bosta dobro zaključila, če jih sploh imata.

Sreča: V enem mesecu sreča ti bo pomagala. Ampak ti tudi moraš vedno vse premisliti preden se odločiš.

Denar: Ne kupi preveč stvari, mogoče boš denar rabil naslednji mesec.

Agostina Beregar Koprivnikar

Kozorog

(23. december–20. januar)



V tem mesecu boš se bal za tvoje zdravje ker ne boš imel veliko sreče v tem. Boš imel veliko denarja ampak pazi da ne ga pozabiš ali

zgubiš. Boš imel veliko sreče v ljubezni in tudi v študiju. Če se učiš nekaj, veseli se tega ker boš se učil zelo hitro in boš razumel zelo dobro.

Zdravje: ●●

Sreča: ●●●

Ljubezen: ●●●●

Denar: ●●●●

Marko Stoiljkovic

Tehnica (23. september–22. oktober)



Zdravje: Ta mesec boš zelo energičen in boš lahko naredil nove reči. Vedel boš kako rešiti tiste težave, ki si jih imel to leto.

Ljubezen: Edino kar se moreš bati je da se ne prepiraš. Če si poročen, boš se veselil, ker boš dobil presenečenje od tvojega bližnjega. Če pa ne, boš dobil najbolše presenečenje nekaj na kar prej nisi pomislil. Lahko da boš dobil fanta ali punco.

Sreča: Če si punca, lahko dobiš lepega sina. In če si mlada boš dobila veliko darilo. Spominjala se boš lepih stvari, ker željese ti bodo uresničile. Ampak če si fant boš nauči se spoštovati dekleta in tako boš spoštovan.

Denar: Nauči se zapraviti denar, ker potem boš hotel imeti vse spet. Kupi si veliko oblek, ker imaš možnost. Ne si kupovat jede, ker potem boš hotel je nazaj.

Marija Natalija Urbančič

Lev (23. julij–22. avgust)



Zdravje: v tem mesecu boš imel težave s hrbtenico in z desno roko. Tvoji problemi na koncu bodo izginili.

Ljubezen: na eni zabavi boš spoznal tvojega partnerja.

Sreča: sreča ne bo na tvoji strani, izgubil boš eden od tvojih najboljših prijateljev.

Denar: tvoj šef ti bo zvišal plačo za 20% če boš delal vsak dan po 5 ur.

Cecilia Fedel

Bik (21. april–21. maj)



Zdravje: Cel mesec boš zdrav, na koncu meseca boš šel v bolnico, ker si boš zlomil nogo.

Ljubezen: Se boš skregal s tvojim partnerjem, če nimaš partnerja ga ne boš dobila.

Sreča: Spoznal boš nove prijatelje. Če igraš igre na srečo imaš veliko možnosti zmagati.

Denar: Si boš kupil karto za Liverpool in boš obiskal Anfieldround in Penny Lane.

Maxi Marko Trpin

Devica (23. avgust–22. september)



V tem mesecu boš pozdravil bolezen raka. Boš spoznal veliko novih oseb, ki te bodo resno ljubili in če ti bo všeč živet v družbi s tvojo ženo, boš imel enega lepega sina. Boš dobil eno torbo, ki bo imela notri 1 000 000 EUR in boš velikokrat zmagal v pokru. S tem denarjem si boš lahko kupil polje in naredil dober posel.

Matjaž Andrej Filipič

Oven (21. marec–20. april)



Zdravje: Tega meseca se moraš paziti, ker boš imel hudo bolečino ampak to ti bo dobre stvari prineslo.

Ljubezen: Spoznal boš nekoga, ki te bo vesel in te bo spominjal na otroška leta.

Sreča: Imel boš veliko sreče v življenju in v ljubezni.

Denar: Boš imel srečo v službi in ti bodo boljše plačali.

Matjaž Filipič

Rak (22. junij–22. julij)



Zdravje: Boš zlomil nogo. Potem te bodo operirali. Na koncu bo s tvojo nogo v redu.

Ljubezen: V juliju boš našel punco. Na koncu julija punca te bo zapustila.

Sreča: Ne boš imel sreče. Zato ker ves denar boš izgubil. Punca te bo zapustila.

Denar: Boš na cesti našel 500 EUR. Potem 500 EUR boš izgubil na cesti.

Filip Popović

Škorpion (24. oktober–22. november)



V tem mesecu se boš veselil, ker tvoj sorodnik se bo boljše počutil, ampak tvojih zdravstvenih problemov ne bo konca.

Naučil se boš, da ljubezen je nekaj zelo lepega in čudovitega, ampak da jo imaš, se moraš dobro obnašati in tega se nisi še naučil.

V tem mesecu ne boš veliko srečen, verjetno boš srečal merjasca med tvojo vožnjo na počitnicah in razbil ti bo avto, ampak ne bodi žalosten. Na delu ti bodo zvišali plačo in kupil si boš lahko drug avto.

Constanza Muzzolini



8. skupina



Lektorica: Maja Bračika Piščanc

Andrej Cukjati, Dino Čenanović, Stefan Drinić, Ajša Džindo,
Martin Juren, Manuel Quaggiato, Andrea Stagni, Marija
Stojkovska

TAKŠNI SMO!

Moderna Ambiciozna Rjavolasa Iskrena Jasna Aktivna Smešna Tiha Odgovorna Jokava Komunikativna Obilna Visoka Suha Kulturna Ambiciozna Simpatičen Trmast Energičen Fantastičen Ambiciozen Normalen Delaven Romantičen Intelligenten Nor Iskren Čustven	Marljiv Ambiciozen Neroden Ustvarjalen Ekstravaganten Len Ustvarjalen Qlturen Aktiven Galanten Grozen Iskren Aroganten Trmast Odgovoren Matematičen Ambiciozen Rjavolas Trdoglav Iskren Normalen Jasen Urejen Romantičen Etičen Nor	Anksiozen Normalen Dober Raztresen Eleganten Jokav Cenjen Ubojljiv Komunikativen Jasen Ambiciozen Tih Intelligenten Ambiciozna Jasna Športna Aktivna Dž? Inovativna Nora Dobra Odgovorna	Dober Igriv Normalen Odličen Čuden Enakovreden Nov Atraktiven Nagajiv Ogromen Visok Intelligenten Čustven Ambiciozen Normalen Družaben Romantičen Eleganten Aktiven Solidaren Tovrsten Anksiozen Galanten Nor Iskren
--	---	--	--

ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU

Teče zrak, teče rak,
teče tisti, ki je bedak.
Žoga gor, žoga dol,
igraj na pomol.
Žoga gor, žoga dol,
hočeš dati samo gol.
Igraj vedno resno,
žoga levo, žoga desno.
V koš hočeš dati
vse, kar se da metati.



Andrea, Martin, Andrej, Manuel

Pri nas se tudi športa
Šport je resna stvar,
Ker se hecat brez športa
ne more vsak dan.

Na vsakem tekmovanju smo,
ampak zmage vedno nimamo.

Zmagati želimo vedno,
ampak to ni pomembno.
Pomembno je, da se hecamo vedno,
ker treninge imamo redno.

Posamično nič ne naredimo vedno,
ampak skupaj zmage pobiramo redno!

Marija, Ajša, Dino, Stefan

KAJ NAM GRE ZARES NA ŽIVCE?

Najbolj mi gre na živce, ko so dekleta ljubosumna. Te ne pustijo živeti. Telefonirajo ti vsako minuto, sprašujejo, kje sem in s kom sem. Če sem pa skupaj s prijateljico, se razjezijo.

Martin Juren

Najbolj me moti, ko te punca, s katero govoriš o važnih stvareh, sploh ne posluša, ali ko posluša, posluša z zelo majhnim zanimanjem.

Manuel Quaggiato

Moti me, ko se fanti obnašajo drugače, ko so s svojimi prijatelji. So kot otroci, veliko opravljajo. So hujši od starih babic. Tudi pred prijatelji so zelo močni, a v resnici niso taki.

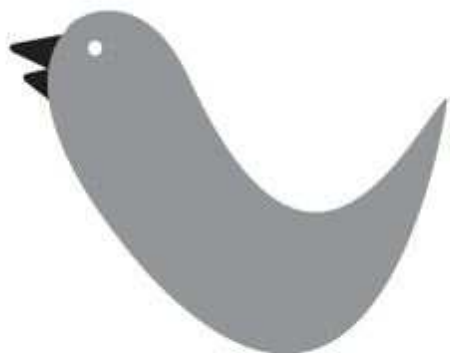
Marija Stojkovska

Najbolj me moti pri puncah, ko misli, da je miss sveta, kar ni niti blizu temu. To je ena od najbolj grozних stvari pri puncah.

Dino Čenanović

Najbolj mi gre na živce, če se punca pretvarja, da je nekaj, kar ni in ko misli, da vse ve in je boljša od ostalih.

Stefan Drinić



Na živce mi gre pretvarjanje. Ne maram tistih, ki se pretvarjajo, da so to, kar niso in želijo biti cool. Tisti fanti nimajo osebnosti. Tudi ne maram tistih, ki me ne upoštevajo.

Ajša Džindo

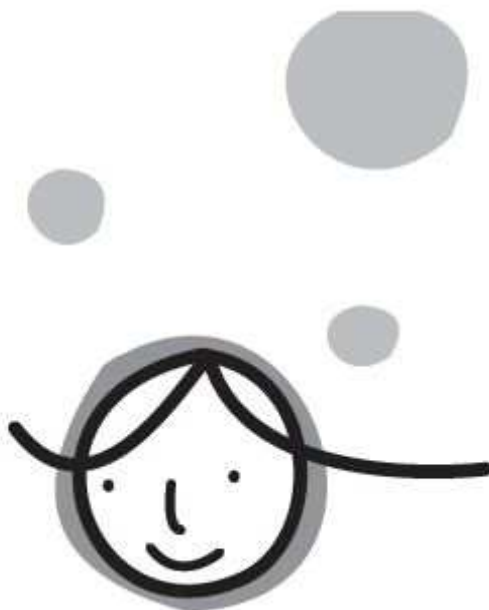
Pri dekletu me najbolj moti, ko so nezadovoljne s sabo. Moti me, ko se punca dela, da je nekaj, kar ni. Moti me, ko je punca zoprna. Še posebej pa me je zmotil dogodek, ko je punca začela govoriti, kako je vedno lepo oblečena in kako lepe oči ima.

Andrea Stagni

Najbolj mi gre na živce:

- ko misli, da je najboljša na svetu
- če je ljubosumna
- ko hoče, da jaz naredim vse in ona samo sedi in čaka
- ko je nesramežljiva
- ko preveč govori
- ko preveč kriči
- ko je zoprna
- ko je ne brigajo druge osebe

Andrej Cukjati



KAKO DOBRO POZNATE ...

ARGENTINO?

Argentinsko zastavo je naredil:

- a) San Martin
- b) Belgrano
- c) Moreno
- d) Guemes



Koliko je stara Argentina?

- a) 300 let
- b) 202 leti
- c) 120 let
- d) 84 let

Kateri je drugi jezik, ki ga govorijo v Argentini?

- a) brazilski
- b) nemški
- c) angleški
- d) francoski

Andrej Cukjati

BOSNO IN HERCEGOVINO?

Koliko predsednikov ima BiH?

- a) enega
- b) tri
- c) dva
- c) nič

Katerega leta so bile zimske olimpijske igre v Sarajevu?

- a) 1992
- b) 1985
- c) 1984
- d) 1994

Na katero osebo je Gavrilo Princip leta 1914 izvedel atentat?

- a) Oto fon Bismark
- b) Franz Ferdinand
- c) Tito
- d) Mussolini



Ajša Džindo, Dino Čenanović, Stefan Drinić

MAKEDONIJO?

Pisava je:

- a) Latinica
- b) Cirilica

Število prebivalcev je:

- a) 1 milijon
- b) 12 milijonov
- c) 5 milijonov
- d) 2 milijona

Je Makedonija večja od Slovenije?

- a) da
- b) ne
- c) ne vem

Marija Stojkovska

ITALIJO?

Najnižji italijanski politik (1,5m) je:

- a) Monti
- b) Berlusconi
- c) Brunetta
- d) Letta

Najslavnejši italijanski pesnik je:

- a) Saba
- b) Ungaretti
- c) Dante
- d) Petrarca

Katerega leta je bilo svetovno nogometno prvenstvo v Italiji?

- a) 1954
- b) 1990
- c) 2006
- d) 1986



Andrea Stagni, Manuel Qaggiato, Martin Juren

9. skupina



Lektorica: Jasna Zupan

Tamara Fiorelli, Lara Gelleni, Cecilia Giacomazzi, Lara Hobel, Marija Pavla Jakos, Lucia Lo Cascio, Ivana Lujić, Mikaela Oblak, Aleksander Pregelj, Diana Smole, Aleksandra Srđić, Stefano Zahar

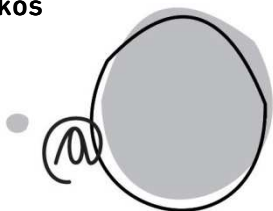
V VSAKEM OD NAS ŽIVI GENIJ

Vsi imamo genija v sebi, nek talent, neko stvar v kateri smo uspešni. Nekateri imajo talent pri športu, nekateri pri študiju, nekateri pri ročnem delu, pri glasbi, itd. Tega talenta ni lahko najti, zato nekateri mislijo, da nimajo talentov, ker ga ne morejo najti. Edin način za teh genijev naiti jen preizkusiti različne stvari, ali različne stvari delati.

Aleksander Pregelj

Vsak od nas ima genija v svoji notranjosti. Vsaka oseba je različna, vsak ima različne talente, ki mu jih je Bog določil, mogoče kakšni mislijo da ga nimajo. Ampak ko poteka življenje, ga najdejo. Nekateri ljudje, imajo različne talente. Nekateri so dobri v glasbi, nekateri v športu, nekateri v študiju itd. Lepo je in bi bilo, da vsak človek s tistim talentom naredi nekaj dobrega za bližnjega. To se pozna kadar oseba uživa svoj talent.

Marija Paula Jakoš



Vsak ima genija v sebi. Nekateri so ga že našli in ga razvijajo, nekateri pa še vedno ne vedo zanj in ga še vedno iščejo. Jaz ga namreč še vedno iščem. Verjetno ga bom našel na informatičnem in tehničnem področju (upam).

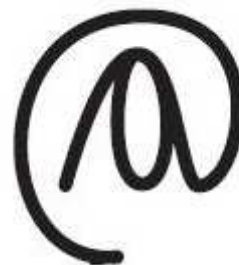
Če ima vsak genija, obstaja veliko različnih genijev. Če vsak genij obvlada različna , več genijev skupaj lahko obvlada nešteta področja in informacije. Nešteto informacije pa lahko preobrne svet.

In vse te informacije v enem samem človeškem telesu, v njih možganih.

Konec koncev pa geniji ne obstajajo, geniji postanemo, genije si ustvarimo.

Genij je figura, ki si jo izmislimo, da bi bili nadrejeni drugim, ampak ni vedno tako, večkrat se geniji skrivajo v navadnih osebah, večkrat te osebe ne vedo, da ga imajo in še vedno iščejo skritega genija, ki se skriva v njih.

Stefano Zahar



TRENIRAM

Trenutno nič ne treniram. Ko sem bila mlajša, sem se ukvarjala z plesom, z judom in s plavanjem. V septembru se bom spet začela ukvarjati s plavanjem. Ne morem reči, da se ukvarjam z glasbo, ampak vsak dan poslušam glasbo, ampak vsak dan poslušam pop glasbo. Od športov so mi najbolj všeč gimnastika, atletika in plavanje. Zelo rada gledam tudi smučanje, ampak še ne znam smučati. Moja najljubša smučarka in oseba, ki mi je zelo všeč zaradi svojih dobrih lastnosti, je Tina Maze. Ona je najboljša smučarka na svetu, lepo poje in je očarljiva. Zelo je vztrajna in potrpežljiva in seveda zelo pogumna. Kljub svoji slavi je zelo skromna in popolnoma normalna oseba. Zelo je čustvena, ampak ne razvajena. Če ji nekaj ni všeč, bo to pokazala, če ima razloge za veselje, se bo veselila, če ne, je žalostna. Da bi bila najuspešnejša, mora biti seveda tudi samozavestna in mora imeti zmagovalno miselnost. V tem bi ji rada bila podobna.

Ivana Lujčić

Treniram jadranje. Začela sem jadrat z očetom pri 6 letih. Jadranje nam omogoča, da spoznamo morje in lepote krajev in voda. Ta šport je za potrpežljive ljudi, kadar moramo počakati, da pride veter. Rada imam ta šport, ker spoznam nove prijatelje in se zabavam. Treningov je zelo dolgo, ker moramo kdaj pripraviti jadrnice in nato trenirati. Treniramo od 3 do 5 ur brez premora. Za tekme oz. regate gremo v različne kraje po Italiji ali po Evropi.

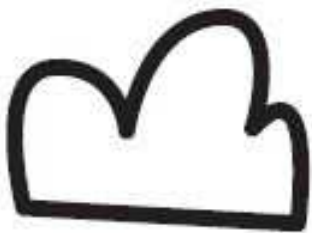
Lucia Lo Cascio

PROTI KOMU ALI ČEMU PROTESTIRATE?

Jaz protestiram proti osebam, ki mislijo, da so boljši od ostalih, čeprav konec koncev niso nič bolj posebnih od drugih.

Protestiram proti predolgim pohodom v hribe, zajtrku brez »nutelle« in proti manj kot eni pici na teden. Protestiram proti omaram, ki niso polne oblek, poletju brez morja in sonca, umazanim belim čevljem in cigaretam ali kajenju. Protestiram proti dolgočasnim šolskim predmetom in nizkim ocenam, prijateljem, ki dokažejo, da niso pravi prijatelji, lažem in nasilju. Protestiram proti prezgodnjemu jutranjemu zbujanju, umazanim in zavozlanim lasem, zmečkanim majčkam, mrzlim večerom brez bunde in dnevu brez zabave in smejanja s prijatelji.

Lara Gelleni



Jaz protestiram. Proti prezgodnjemu vstajanju, proti hrupu in proti nervoznim ljudem, ki vreščijo v avtobusu. Proti jeznim ljudem, proti belemu madežu od dezodoranta. Protestiram proti gneči v prometu, proti prahu na policah, ki ga moram zbrisati vsak dan. Proti črvom v češnjah in proti smeteh na cestah, po končanem koncertu. Protestiram proti komarju, ki sesa kri in ne dela nič dobrega.

Aleksandra Srdić

Jaz protestiram. Proti vsakemu, ki me želi spremeniti. Proti rasizmu in fašizmu. Proti ignoranci, egoizmu, kapitalizmu.

Proti onesnaženju okolja, nasilju, zlorabljanju živali in seksizmu in nasprotniki homoseksualcev.

Proti pritisku družbe. Proti temu kar se »spodobi«.

Lara Hobel

MOJ NAJLJUBŠI SLOVENSKI KRAJ

Moji najljubši slovenski kraji so center Ljubljane, Bovec in Kranjsko Goro. Ko grem v Ljubljano, zelo rada kupujem obleke, se sprehajam in rada jem v restavracijah. Ko pa pridem s prijatelji, si pripravimo piknik in gremo jest v Tivoli. Zelo mi je všeč Bovec, kjer ima teta hišo. Vsako poletje grem s svojo sestrično v Bovec in zelo nam je všeč hoditi ob izviru Soče. Včasih pa grem z mamo hoditi na visoke hribe, ker so moji mami všeč hribi. V Kranjski Gori rada kolesarim do jezera Fužine. Vsako soboto pa grem v Novo Gorico v Qlandio, ki je nakupovalni center. Slovenija je zelo lepa zelena država. Zelo rada jo obiskujem.

Tamara Fiorelli

KAKO SEM SE NAUČILA SLOVENSKO

Moji starši so bili rojeni v Sloveniji. Zaradi druge svetovne vojne so prišli skupaj z drugimi Slovenci v Argentino, kjer so se naselili. Vsi ti Slovenci so skupaj ustanovili domove v različnih krajih. Tu so se združevali in še vedno ohranili slovenski jezik, šege in navade. Vse to še vedno obstaja v naši generaciji. Vsak dom ima svojo osnovno šolo kjer se učimo do 12 let, ko pa jo končamo, hodimo pet let v skupni srednješolski tečaj ob sobotah. Slovenščina je moj prvi jezik, saj ko sem se rodila, so mi starši najprej ta jezik govorili in me ga naučili. Šola in tečaj v Argentini so mi pomagali da izboljšam jezik, a slovenščino sem se naučila že od rojstva. Doma mi starši in stari starši govorijo po slovensko, s prijatelji, brati in sestro pa govorimo včasih slovensko, včasih pa argentinsko. Zelo lepo je ohraniti jezik in navade domovine svojih starih staršev.

Diana Smole

Moje učenje slovenščine se je začelo, ko sem bila stara tri leta. Moja mama me je vpisala v slovenski vrtec v Gorici. Hotela je, da bi vsaj moj brat in jaz imela priložnost učenja slovenskega jezika. Tudi ona se je vedno hotela naučiti slovenščino, vendar se njen oče ni strinjal in sedaj, ki je polnoletna, nima časa.

Na začetku je bilo težko naučiti se nov jezik, ker sem ga govorila le v vrtcu in ne doma. Nato sem odrasla in komaj v osnovni šoli sem sprejela slovenščino kot drugi jezik, ker ga nisem več govorila le v šoli, a tudi s prijatelji in popoldan. Vendar mi je bilo vedno težko, ker mi moji starši niso mogli pomagati pri pisanju domačih nalog.

Danes skušam vedno bolj vključiti slovenščino v vsakodnevno življenje, tudi v družino. Upam, da mi bo uspelo in bom ostalo življenje živela tu, v Ljubljani.

Cecilia Giacomazzi

Moji starši so prišli v Argentino leta 1945. V Argentini so ustanovili šest domov v drugih krajih Buenos Airesa. V domovih se zbiramo v slovenski šoli. Tudi tam sem pridobila veliko prijateljev.

Slovenski jezik sem se naučila že od rojstva. Doma sem zmeraj govorila in še govorim slovensko. Tudi tako ohranjam slovenščino, lahko jo govorim s sorodnikom in prijateljem.

Zelo sem hvaležna mojim staršem, da so me naučili slovenski jezik. Hvala njim, znam še en jezik. Hvala njima, imam krasno skupino prijateljev. Moji stari starši so zelo ponosni name, ko slišijo, da govorim v slovenskem jeziku.

Mikaela Oblak



10. skupina



Lektorica: Anja Košir

Peter Abrami, Jana Bandelj, Matija Čubrilo, Matjaž Groznik,
Mara Guadagnino, Katja Marija Kavčič, Katia Malovrh, Nadja
Mavrič, Anna Miseri, Liza Rinkema, Pavel Smole, Mateo
Stojanović

DRUGI...

Na Marsu živijo Marsovci, ki so nam v marsičem podobni. Nimajo pa vojn, niti jih ne razumejo. Bolnice, muzeje in univerze imajo tam, kjer jih potrebujejo. Za Zemljana je neznosno, da ne more ločiti mesta od podeželja. Sredi ničesar stoji šola za enega samega učenca, v kateri poučuje deset učiteljev. Le barv nimajo ... in samo to jim manjka, da bi bili popolnoma srečni. Vsaj mislijo tako.

(Prosto povzeto po zgodbi Modra za Mars, Joseja Saramaga.)

Med ostalimi planeti našega osončja sta s podobnimi bitji, kot je človek, poseljena še Mars in Venera. Venera utripa v ritmu ljubezni. Mars pa je zatočišče kapitalistov, ki smo jih izgnali iz Zemlje.

Na Veneri živijo Venerci. Na tem planetu so vsi zaljubljeni. Nimajo vojn, ker se ne sovražijo med seboj in so vsi enakopravni. Vsako jutro je nekdo dežuren, da teče po strehah in zbudi ostale prebivalce. Za zajtrk se zberejo vsi skupaj v ogromni koči, kjer jedo polže. Za kosilo jedo kamne, zabeljene s kisom in limono in pijejo kri mrtvih krav. Večerjajo v štalah in namesto miz uporabljajo ovce, na katerih jedo ušesa divjih prašičev. Mednarodni šport je plezanje po drevesih, kdor zmaga, dobi za nagrado steklenico zlata. Radi plešejo klasični balet. Je pretežno džunglast planet, a imajo tudi morje in zelo lepe plaže. Vsak par ima povprečno pet otrok. Najpogostejša žival tega planeta je opica belega kožuha. Ne poznajo šol, otroci se sami izobražujejo doma. So bele barve, imajo velike bleščeče, svetle rdeče oči. So visoke postave, zato so tudi zelo okretni. Imajo šest zelo okroglih prstov. Po značaju so zelo dobrosrčni, prijazni, duhoviti ter odprtega značaja.

Mara Guadagnino, Anna Miseri, Jana Bandelj

Leta 2060 sem pristal na Venero in zagledal čudna bitja. Bili so prebivalci Venere, Venerijani, ki so z začudenimi očmi buljili vame. Bili so majhnih postav in različnih barv. Imeli so tudi vitko postavo in velika, zelena ušesa. Imeli so usta, ampak ne nosu. Nisem prav razumel., kako so lahko dihali. Nenadoma se mi je neki Venerijan približal, mi vzel roko in me odpeljal v njihovo glavno mesto, ki je štelo le 100 prebivalcev. Venerijani niso marali mest, ker je bilo v mestu vse glasno in z velikimi ušesi so slišali dvakrat bolj močen glas kot mi. Zaradi tega so vsi živeli na podeželju. Niso imeli prav visoko razvite tehnologije. Živeli so v normalnih hišah in imeli normalen avto.

Matija Čubrilo



Nedelja, 11. aprila 2162

Ura v Houstonu: 05.37

Od 6. junija 2162 je preteklo že ogromno časa. Zaradi tehničnih težav je bila vožnja do Venere daljša od pričakovanega. Temperatura je zelo visoka in termometer se je že med vožnjo pokvaril. A več kot 11 mesecev potovanja ni bilo zaman. Že drugi dan smo odkrili zelo razvite prebivalce Venere. So svetle polti, povprečne višine okoli 1.20 m. Živijo v skupinah. Vsaka skupina ima svojo hierarhijo v kateri ima najvišji član pravico odločati o življenju in smrti drugih. To so predvsem starejši moški. Hranijo se z rastlinami, ki jih moški nabirajo. Žene pa skrbijo za otroke. Do nas so bili na začetku zoprnji, potem pa so se omehčali. Videli smo tudi obred ob smrti. Mrlič je bil najprej blagoslovljen od šamana, potem pa ga je vsa skupina pojedla, saj pravijo, da bo tako živel vso večnost v telesih svojih prijateljev in družine.

Peter Abrami

Na Veneri živijo Veri. To so rdeče, gumijaste žoge ki ne morejo početi nič drugega kot dišati. Ker vsi zgledajo enako, je težko najti ljubezen. Zato si vedno prizadevajo dišati najboljše od vseh. Na planetu Veneri so imeli najboljše in najbolj dišeče parfume v celem vesolju. Parfume so šli iskat na Mars, Merkur in na Zemljo. Parfume so tako zmešali, da so postali še boljše. Na Veneri je smešno gledat Vere, ki se ravno spoznavajo, ker ne morejo drug drugega videti, samo vohajo drug drugega. In če jim je vonj všeč, nastane ljubezen, takšna kakor samo lahko nastane na Veneri.

Liza Rinkema

Moje ime je Janez, letos sem spoznal Venero na dolgem potovanju in bom opisal na kratko, kako živijo Veneričani.

»Veneričani so majhni, njihova koža spremeni svojo barvo, glede na vročino, če je vroče je njihova koža rdeča, in če je mraz je modra. Imajo tri noge, dolge lase, pet oči in tri prste na rokah in nogah. To, kar me je najbolj presenečalo, je bila njihova prijaznost, ko sem prišel, so me takoj pozdravili z dvema objemoma, saj je to njihova navada. Med sabo so neverjetno ljubeznivi.«

Vesel sem, da sem lahko izkoristil to priložnost in spoznal drugačen način življenja.

Katja Marija Kavčič, Katia Malovrh, Nadja Mavrič, Matjaž Groznik, Pavel Smole

Danes v kapitalističnem svetu moramo ves čas nekaj kupovati ali prodajati. Denar je zelo pomemben. Če ga nimaš, potem ne moreš biti uspešen; drugi ljudje imajo moč. Lahko si danes bogat, jutri pa reven – nikoli ne veš. Za to so verjetno krivi politiki, ki so skoraj vsi tatovi. Tudi banke so krive. Merkur je bog trgovine in na njegovem planetu ima vsak človek enake pravice in se ne dogajajo kraje. Predsednik Merkurja je bog Merkur in vsi, kadar kaj kupijo ali prodajo morajo to povedati Merkurju. Merkur bo vzel nekaj denarja in ga razdelil revnim ljudem. Tako lahko revni ljudje spet kupujejo ali prodajajo in dajejo denar Merkurju. Tako bo vse šlo v krog. Če kdo ne spoštuje pravil, gre v zapor. Dobi hudo kazen, ker je na Merkurju vodja Merkur – bog trgovine.

Mateo Stojanović

LJUBLJANSKI STAVKI

Fejst so asistenti,
ki kričijo čop čop,
ko gremo v toplice na sprehode
hitro tu, hitro tam, vedno nasmejan.

Kul so mi izleti na Dolenjsko,
kjer moramo vedno moliti po slovensko.
Kul so mi izleti na Štajersko,
zakaj pa nismo z Argentinci šli na Primorsko?

Mega so športni turnirji,
če ne zmagamo v nogometu
lahko gremo na košarko ali ping-pong
potem se vprašam: »Zakaj nismo imeli
Evrosong?«

Buljim za našimi kuharci,
ki nam dajo več hrane od naših mamic
tako nas redijo, mislim, da nas hočejo pojesti.

Zatrapan sem v svojo posteljo
ampak zjutraj z nje me ne pustijo
hotel sem spat, a so me zbujali večkrat.

Kar pa bom najbolj pogrešal
so fantje, punce, mesto in šola –
zadnji dan jokam bom zanje.

**Mara Guadagnino, Mateo Stojanović, Matija
Čubrilo, Nadja Mavrič**

Fejst so odbojcarski turnirji,
kjer vsi kričijo in navijajo,
kjer se vsi jezijo in divertirajo.

Kul mi je košarka,
ker enostavno je najboljši šport,
kar jih obstaja.

Kul je navijaštvo,
vsi so presenečeni nad piramido,
flyer se v zraku obrača,
baze pa jo spodaj čakajo.

Mega so nogometne tekme
in še bolj turnirji,
kadar igram s prijatelji,
me veseli in zelo uživam.

Ja, *buljim* v odbojkarje, ko se preoblačijo,
buljim v njih, ko zabijajo
in mi kričimo jao, to mi deli!!!

Zatrapan sem v nogomet,
je velik del mojega življenja,
ne bi mogel živeti brez.

Pogrešam prijatelje,
s katerimi bi košarko igral
in jih premagal.

**Jana Bandelj, Anna Miserio, Pavel Smole,
Peter Abrami**



Fejst so asistenti
pogovarjajo se z nami,
včasih nas pustijo dolgo,
da bi se zabavali.

Mega so



Kul so naši sošolci,
vedno veseli in naspani,
še posebej zgodaj zjutraj
so zelo prijazni.

Mega so izleti
po celi Sloveniji
Štajerska, Dolenjska, Bled,
radi bi šli spet.

**Kul so
mi**

Buljimo za puncami in fanti
iz vseh krajev sveta
Argentina, Italija, Nizozemska,
Bosna in Srbija.

Zatrapani smo v Ljubljano
Tromostovje in Ljubljano,
radi se sprehajamo,
zanimivosti slikamo.

**Zatrapan
sem v**

Kar pa bomo najbolj pogrešali
so naši novi prijatelji,
ki smo jih spoznali
na tej fantastični poletni šoli.

Matija Čubriło, Katja Marija Kavčič, Matjaž Groznik, Liza Rinkema



Fejst so



11. skupina



Lektorica Mateja Eniko

Tristan Bauzon, Sara Cosolo, Tim Krone, Damijan Pavšer,
Valerio Piasentier, Karin Rizzi, Jana Rutar, Loris Strain,
Celine Sophie Tengg, Benedetta Trinco, Martina
Trusgnach, Karin Vižintin

Nagnem se skozi okno, na desno proti Prešernovemu trgu za visoko dvignjenim rdečim dežnikom hiti gruča japonskih turistov, v drugo smer se pomika krohotajoči se trop študentov. »Alora, kam zdaj?« reče eden od njih, ko se smeh poleže. Grad, ki se molče dviga nad njimi, je po dežju kot umit. Vdihnem svež zrak, s prstov stopim na tla, da pod menoj zaškripa stari parket ter pustim okno priprto. V trenutku, ko se obrnem, zaslišim vzklik.

(Vir: Spletni literarni portal Spletno pero, tema 4. Natečaja, <http://www.spletnopero.si/>)

Nagnem se skozi okno, na desno proti Prešernovemu trgu za visoko dvignjenim rdečim dežnikom hiti gruča japonskih turistov, v drugo smer se pomika krohotajoči se trop študentov. »Alora, kam zdaj?« reče eden od njih, ko se smeh poleže. Grad, ki se molče dviga nad njimi, je po dežju kot umit. Vdihnem svež zrak, s prstov stopim na tla, da pod menoj zaškripa stari parket ter pustim okno priprto. V trenutku, ko se obrnem, zaslišim vzklik.

V hipu pomislim, da se je lahko zgodilo nekaj hudega. Stečem v kuhinjo k svoji sestri, ampak je ne dobim in jo iščem po celem drugem nadstropju. Tako se odločim, da jo bom iskal v prvem nadstropju. Hitim dol po stopnicah, ampak se na nečem spotaknem in padem na tla. Z roko si otipam glavo in začutim nekaj toplega in mokrega, nato pa padem v nezavest.

Zbudim se v bolnišnici in opazujem svojo sestro, ki me gleda. Takoj vprašam, kaj se je zgodilo in kako to, da sem v bolnišnici. Ona pa mi razloži, da me je dobila na tleh z rano na glavi. Ko pa jo vprašam, zakaj je vzkliknila, mi odgovori, da je samo videla pajka.

Valerio Piasentier



Zbudila sem se in se zavedela, da je Ana že odšla iz sobe. Hitro sem se oblekla in stekla po stopnicah ven na ulico, ogledovala sem se naokrog in iskala Ano, a brez uspeha. Stalno sem se obračala in nisem sploh gledala, kje hodim. Kar naenkrat pa sem se znašla vsa mokra. Trčila sem v moža z dvema vrčema, polnima vode. Sploh ga nisem opazila in naenkrat sem ležala na tleh vsa mokra. Človek mi je pomagal vstati in me nekaj vprašal, a ga nisem razumela, pa je spet ponovil: »Je vse v redu?« Prikimala sem mu in se malo zbegana odpravila spet proti stanovanju. Pridem do stanovanja in se odpravim po stopnicah navzgor. Odprem vrata in vstopim v sobo.

Nagnem se skozi okno, na desno proti Prešernovemu trgu za visoko dvignjenim rdečim dežnikom hiti gruča japonskih turistov, v drugo smer se pomika krohotajoči se trop študentov. »Alora, kam zdaj?« reče eden od njih, ko se smeh poleže. Grad, ki se molče dviga nad njimi, je po dežju kot umit. Vdihnem svež zrak, s prstov stopim na tla, da pod menoj zaškripa stari parket ter pustim okno priprto. V trenutku, ko se obrnem, zaslišim vzklik.

Karin Vižintin

Nagnem se skozi okno, na desno proti Prešernovemu trgu za visoko dvignjenim rdečim dežnikom hiti gruča japonskih turistov, v drugo smer se pomika krohotajoči se trop študentov. »Alora, kam zdaj?« reče eden od njih, ko se smeh poleže. Grad, ki se molče dviga nad njimi, je po dežju kot umit. Vdihnem svež zrak, s prstov stopim na tla, da pod menoj zaškripa stari parket ter pustim okno priprto. V trenutku, ko se obrnem, zaslišim vzklik.

Še enkrat se nagnem skozi okno in gledam, kaj se je zgodilo. Eden od japonskih turistov se je spotaknil, a kar spet vstane in se smeji.

Ne vem, kako bom preživela ta dan. Kratko premišlujem, če bi šla nazaj v posteljo, a se spomnim, da moram iti nakupovat. Nimam več česa za jesti. Hitro popijem eno skodelico kave in se oblečem. Nato stopim iz hiše.

Naenkrat slišim glas, ki kliče moje ime. Obrnem se in ne morem verjeti svojim očem. Vidim Ano, ki mi teče naproti. Nisem je videla že leta. V šolo sva hodili skupaj in ona je bila moja najboljša prijateljica. Odločili sva se, da greva skupaj na eno kavo. Nisem pričakovala, da se bo ta dan tako končal.

Celine Sophie Tengg



Nagnem se skozi okno, na desno proti Prešernovemu trgu za visoko dvignjenim rdečim dežnikom hiti gruča japonskih turistov, v drugo smer se pomika krohotajoči se trop študentov. »Alora, kam zdaj?« reče eden od njih, ko se smeh poleže. Grad, ki se molče dviga nad njimi, je po dežju kot umit. Vdihnem svež zrak, s prstov stopim na tla, da pod menoj zaškripa stari parket ter pustim okno priprto. V trenutku, ko se obrnem, zaslišim vzklik.

Dobili so me. Hitro tečem z vsem v rokah, skočim skozi okno – saj je bilo samo 2. nadstropje – in dol, desno do Prešernovega trga in še naprej, še vedno tečem in se nič ne ustavljam. Ko se mi zdi, da sem dovolj daleč, se ustavim in usedem na tla. Pogledam, kaj imam v rokah. Veliko zlata, a ne vsega, kar sem vzela. Padlo mi je iz rok, ko sem tekla. Tako pa me bodo dobili. Vstanem in tečem naprej. Doma sem. Odprem vrata, jih hitro zaprem in skočim v posteljo. Tresem se. Kaj sem storila, ne vem. Vem, da sem lačna, a ne vstanem. Saj nimam hrane. Hotela bi se preobleči, a kaj bom oblekla, če slečem moje edine obleke? Preseliti se moram. Vstanem. Kam grem, ne vem. Na cesti je veliko ljudi, ki me gledajo. Vrnem se do Prešernovega trga. A sem nora? Grem proti tisti hiši. Ne opazijo me. Veliko ljudi. Vstopim. Gledajo me.

Martina Trusgnach

Nagnem se skozi Prešernov trg, na gneče japonskih turistov in krohotajoče se trope študentov, ki plavajo skozi odprto okno za visoko dvignjenim rdečim dežnikom, da bi jih slučajno ne zmočila umazana voda Ljubljane.

»Alora, kam pa zdaj?« reče eden od njih, ko se smeh poleže.

Grad, ki molče dežuje, se dviga kot umolknjen. Vdihnem svežo prst, s starega parketa stopim na okno, da pod menoj zaškripa star zrak ter pustim tla priprto. V vzkliku, ko se obrnem, zaslišim trenutek.

Tristan Bauzon

Nagnem se skozi okno, na desno proti Prešernovemu trgu za visoko dvignjenim rdečim dežnikom hiti gruča japonskih turistov, v drugo smer se pomika krohotajoči se trop študentov. »Alora, kam zdaj?« reče eden od njih, ko se smeh poleže. Grad, ki se molče dviga nad njimi, je po dežju kot umit. Vdihnem svež zrak, s prstov stopim na tla, da pod menoj zaškripa stari parket ter pustim okno priprto. V trenutku, ko se obrnem, zaslišim vzklik.

»Upam, da si dobro spala.«

Z utrujenim pogledom sem se izgubila v modrih očeh, ki so me gledale, kot da bi pred sabo imele pošast.

»Joj, kaj si naredila? Glej kakšni podočnjaki!«

Njen obraz je izgledal smešno obupan. Pomela sem si oči in jih premaknila navzgor.

»Kaj pa to pomeni?«

Premaknila sem spet pogled, tokrat na levo.

»Ej!« je zakričala, medtem ko mi je glavo pomaknila proti sebi z mrzlo roko.

»Jaz ti hočem pomagati, ti pa ne sodeluješ!«

»Ne sodelujem? Kako naj sodelujem, če si to zmeraj živčna in cel čas kričiš name?«

»No, daj, zdaj pa dovolj. Ni časa, da bi se kregali. Moraš se pripraviti.«

Še vedno sem se počutila utrujena, noge so me bolele, oči so se mi same zapirale in v glavi se mi je vztrajno vrtelo. Počutila sem se, kot da bi me nekdo povozil.

Vesna je vzela ličila in mi začela nanašati puder na obraz. Po eni uri, če ne več, je z zadovoljnim obrazom vzkliknila: »No, draga sestrice, danes bo tvoj Aleksander res ljubosumen! Svojo lepoto dolguješ meni!« mi je z nasmehom rekla. Jaz sem bila še v fazi zbujanja, zato nisem dobro pazila na njene besede in sem ji odgovorila z utrujenim nasmehom. Kar naenkrat sem pred sabo zagledala pravo lepoticco, takšno kot je še nikoli nisem opazila na cesti.

Vesna je opazila mojo začudenost in zaradi tega se je njen nasmeh večal in večal, dokler se ni dalo več videti njenih lic. Oči so se ji bleščale, kot če bi po treh dneh v samotni puščavi videla oazo v daljavi.

Nekdo je potrkal na vrata in obe sva se prestrašili.

»A lahko?« je vprašala mati, ko je že prestopila prag. Z Vesno sva se pogledali in se tiho nasmejali.

»Joj, res si lepa,« je vzkliknila, medtem ko se mi je počasi približala. »Lasje pa niso v redu.«

»No, mama!« je zakričala Vesna. »Prej bi to ...« je rekla, medtem ko se je približala omari, jo odprla in iz nje vzela ven čudovito belo poročno obleko.

BenedettaTrinco

Nagnem se skozi okno, na desno proti Prešernovemu trgu za visoko dvignjenim rdečim dežnikom hiti gruča japonskih turistov, v drugo smer se pomika krohotajoči se trop študentov. »Alora, kam zdaj?« reče eden od njih, ko se smeh poleže. Grad, ki se molče dviga nad njimi, je po dežju kot umit. Vdihnem svež zrak, s prstov stopim na tla, da pod menoj zaškripa stari parket ter pustim okno priprto. V trenutku, ko se obrnem, zaslišim vzklík.

V sobo vstopi senca visoke osebe. Vidim le črne oči in ramena. Vse je v temi. Z odprtimi očmi se ogleda okrog sebe in me dobi blizu okna. Se ne nasmeje. Se ne nasmejem niti jaz, samo strmi vame in nič ne reče. Prav ko se odločim govoriti, moški glas reče: »Dobil sem jo.« Zagledam ga, in tudi če sem živčna in nočem govoriti z njim, odgovorim: »Dobro!« On me gleda še bolj globoko.

»Si v redu?« me vpraša. Če sem v redu? Pravzaprav tega ne vem, ampak če to vem, mu nočem povedati, zato samo potrdim. On se ne zdi res prepričan, a nič ne reče. Obrne se proti hodniku, nato se spet obrne proti meni. A prej kot se zavem, lahko zagledam majhno brazgotino za ušesom. Ne vem, ali je razumel, da sem jo zagledala, zato ne vprašam nič. Zdaj, ko sem videla brazgotino, sem gotova, da je bila odločitev, ki se nanaša nanj primerna. Zadnjič ga gledam, saj je že izginil v hodnik. Gledam še pet sekund vrata in potem se obrnem, nagnem se proti oknu in vzdihnem.

Karin Rizzi

Nagnem se skozi okno, na desno proti Prešernovemu trgu za visoko dvignjenim rdečim dežnikom hiti gruča japonskih turistov, v drugo smer se pomika krohotajoči se trop študentov. »Alora, kam zdaj?« reče eden od njih, ko se smeh poleže. Grad, ki se molče dviga nad njimi, je po dežju kot umit. Vdihnem svež zrak, s prstov stopim na tla, da pod menoj zaškripa stari parket ter pustim okno priprto. V trenutku, ko se obrnem, zaslišim vzklík.

Ko ponovno pogledam skozi okno ni videti nobenega. Očitno sem še preveč zaspana. Grem v kuhinjo in si nalijem skodelico do roba polno s kavo. V trenutku, ko jo hočem prijeti zazvoni na vratih. Jezno se dvignem, stopim do vrat in pogledam skozi lino. Vidim svojo najboljšo prijateljico, ki v rokah drži rože.

»Samo trenutek!« zakričim. Tečem v kopalnico, si oblečem hlače, grem nazaj k vratom in jih odprem.

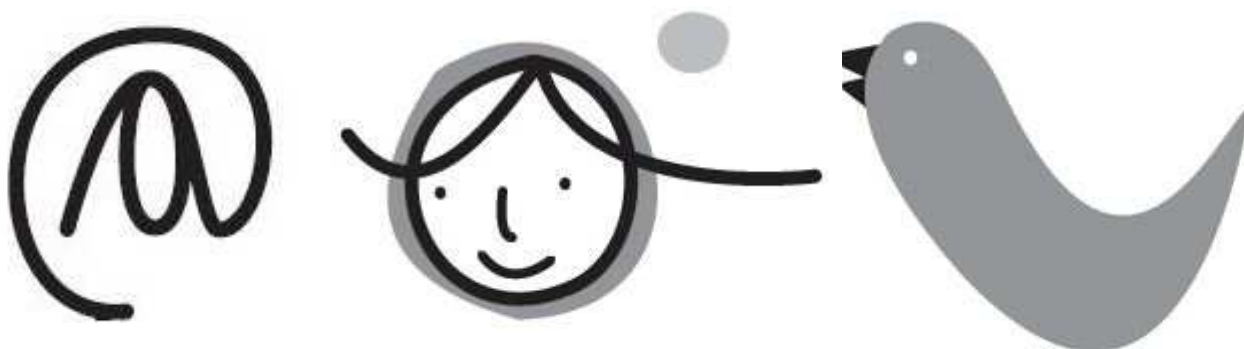
»Vse najboljše!« objame me in mi stisne v roke darilo. Govori nekaj o sončnem dnevu in sprehodu, toda jaz mislim samo na vročo skodelico kave, ki čaka name v kuhinji.

»Ne počutim se dobro. Oprosti...« ji odvrnem.

»Ampak hvala za obisk in voščilo. Se vidiva!«

Vrnem se v kuhinjo, odprem darilo in zagledam veliko čokolado. Uležem se nazaj v posteljo, skupaj s čokolado in kavo, si ogledam filme in uživam dan.

Jana Rutar





Delam prakso za geometre v Ljubljani. Sedaj sem končal in se napotim proti svoji sobi v apartmaju.

Nagnem se skozi okno, na desno proti Prešernovemu trgu za visoko dvignjenim rdečim dežnikom hiti gruča japonskih turistov, v drugo smer se pomika krohotajoči se trop študentov. »Alora, kam zdaj?« reče eden od njih, ko se smeh poleže. Grad, ki se molče dviga nad njimi, je po dežju kot umit. Vdihnem svež zrak, s prstov stopim na tla, da pod menoj zaškripa stari parket ter pustim okno priprto. V trenutku, ko se obrnem, zaslišim vzklik.

V sobo je prišel moj najboljši prijatelj. Pomotoma sem pustil odprta vrata.

»Hej, Andraž!« sem vzkliknil.

»Hej, Dean,« me je objel.

»Prišel sem te obiskat v Ljubljano, ker tudi jaz delam prakso,« je rekel Andraž.

V sobo vstopi njegova punca Jessica, ki mi jo Andraž predstavi. Pripravil sem kavo s piškoti, nato smo govorili. Naenkrat Andraž vzklikne: »Dean, nisem te prišel samo pozdravit!« Prestrašeno ga gledam in ga vprašam, kaj se je zgodilo. Andraž mi s solzo v očeh reče, da je v avtomobilskem trku moja punca umrla. Nisem imel več sape in moje srce se je razbilo na tisoč koščkov. Pomislil sem, da bi najraje umrl, saj je bila ona zame vse.

Andraž me objame in tudi on začne jokati. Zame je bila punca zelo pomembna. Mesec potem sem šel na njen pogreb in solze so mi polzele po licu. Vendar sem pomislil, da življenje ni končano in da je jutri nov dan.

Loris Strain

Nagnem se skozi okno, na desno proti Prešernovemu trgu za visoko dvignjenim rdečim dežnikom hiti gruča japonskih turistov, v drugo smer se pomika krohotajoči se trop študentov. »Alora, kam zdaj?« reče eden od njih, ko se smeh poleže. Grad, ki se molče dviga nad njimi, je po dežju kot umit. Vdihnem svež zrak, s prstov stopim na tla, da pod menoj zaškripa stari parket ter pustim okno priprto. V trenutku, ko se obrnem, zaslišim vzklik.

Spet sem se nagnil skozi okno in videl, da je vzkliknil študent, ki si je zlomil nogo pri Prešernovem spomeniku pri skupnem slikanju.

Hitro sem šel dol z dvigalom, da bi mu pomagal. Na poti sem srečal mojega prijatelja Martina, ki je ravno šel proti mojemu stanovanju. Šel je z mano pomagat otroku. Ko sva prišla, je bil na tleh, okoli njega pa so bili voditeljica, drugi študenti in nekaj radovednežev. Ker sem nekaj reči znal, sem malo pregledal nogo, jo postavil v primerno pozicijo in se malo z njim pogovarjal. Rekel mi je, da se imenuje Janez.

Po nekaj minutah je prišla ena zelo lepa punca, ki je bila Janezova sestra, Erika. Bila je zelo prijazna. Z Martinom sva jih spremila z rešilcem do bolnišnice. Nekaj časa smo se pogovarjali in zabavali, končno pa je zdravnik rekel Janezu, da to, kar se mu je zgodilo, ni bilo zelo hudo in jaz sem se zmenil z Eriko, da bomo šli v kino prihodnji konec tedna.

Damijan Pavšer

»Hej, kako je bilo danes na delu?«

Nič mi ni odgovorila. Zagledala sem jo. Opazila sem, da je imela čuden obraz, kot če bi se jokala. Stopila sem k njej, a ona ni hotela govoriti z mano. Ob 21.00 še nisem utegnila govoriti z njo.

Nagnem se skozi okno, na desno proti Prešernovemu trgu za visoko dvignjenim rdečim dežnikom hiti gruča japonskih turistov, v drugo smer se pomika krohotajoči se trop študentov. »Alora, kam zdaj?«

Iz naše sobe vse je bilo slišati. Zunaj je bilo zelo živahno in zato sem se odločila, da jo bom peljala na sprehod. Ona ni hotela iti, a vseeno je prišla. Sprehajali sva se po mestu, usedli sva se in začeli govoriti. Po nekaj minutah sem jo ponovno vprašala, kaj se je zgodilo na delu! Ni mi hotela odgovoriti, toda potrudila se je in uspelo ji je. Počasi, s solzami v očeh je povedala, da je izgubila delo. Ostala sem brez besed, kajti nisem verjela. Pomislila sem, kaj pa zdaj. Kje bova dobili denar za vsakdanje potrebe? Nisem imela besed, začele smo hoditi, a nobena od naju dveh ni govorila. Približali sva se gradu in sva ga opazili. Začelo je deževati. Grad, ki se molče dviga pred nami, je po dežju kot umit. Vrnili sva se domov. Vdihnem svež zrak, s prstom stopim na tla, da pod menoj zaškripa stari parket ter pustim okno priprto. V trenutku, ko se obrnem, zaslišim vzklik.

»Žal mi je za vse, ampak ni moja krivda, oprostí!«

Nisem ji odgovorila in sem šla v posteljo. Mislila sem celo noč o tem in sem ugotovila, da bo gotovo dobila drugo delo, ima samo 18 let, gotovo ga bo dobila.

Sara Cosolo

Če bi imel zlato ribico

Če bi imel zlato ribico, ki bi mi izpolnila eno željo, bi si želel, da bi mi izpolnila vse želje in da bi Marko imel tudi eno željo.

O, ribica, o, ribica,
kako si se bleščala,
o, ribica, o, ribica,
ko sem na žar te dala,
o, ribica, o, ribica,
kako si zacvrčala,
o, ribica, o, ribica,
kako si zadišala.

Njam... njam... njam...

Koščica se zatakne mi,
v grlu me zdaj vse boli,
zdravnika poklicali bi,
a vemo, da rešitve ni.

Željo si mi izpolnila,
da si me nahranila,
a zagotovo rekel bi,
da najedel sem se kar za tri.

Tim Krone



12. skupina



Lektor: Matej Klemen

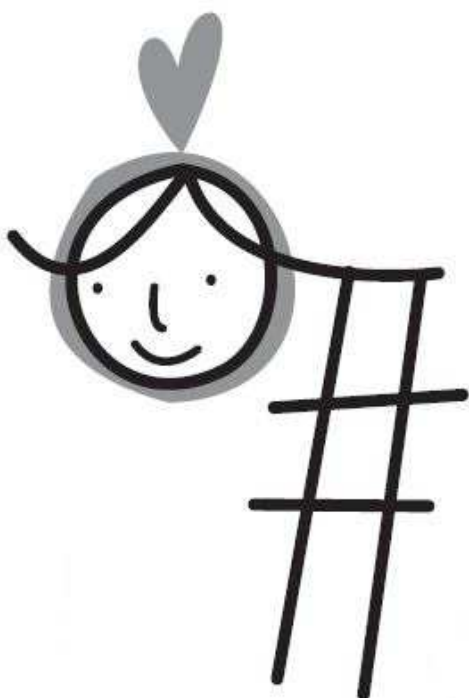
Enrico Albanese, Zofija Bokalič, Linda Cappellini, Jan Devetak, Aleš Grohar, Lucija Lango, Jaš Mikac, Tamara Orlich, Francesco Papais, Anja Struna, Klara Marija Šmalc, Klara Terčič

Eni jejo,
eni čakajo,
eni se smejejo,
eni so zabavni,
eni mislijo, da so zabavni,
eni pijejo,
eni sedijo,
eni stojijo,
eni berejo,
eni se igrajo,
eni obupano gledajo v krožnik,
eni oddajo listek,
eni tečejo,
eni se gledajo,
eni govorijo,
eni spijo,
eni se skrivajo
pri kosilu
v dijaškem domu Bežigrad.

Klara Terčič

Eni se združujejo,
drugi so že združeni,
eni spijo,
eni igrajo košarko,
drugi pa gledajo košarko,
eni se slikajo,
eni se smejiijo,
eni jejo in pijejo,
eni se zabavajo.
Vsi se lepo imajo
s prijatelji,
med odmorom na MPŠ.

Zofija Bokalič



Eni tečejo,
eni počivajo,
eni se igrajo z žogo,
eni se tovčejo,
eni se potapljajo,
eni skačejo z mosta,
eni se igrajo karte,
eni rišejo,
eni poslušajo glasbo,
eni pijejo,
eni jejo,
eni so v baru,
eni se sprehajajo,
eni se peljejo s čolnom,
eni kličejo,
eni kričijo,
eni se praskajo,
eni berejo,
eni se kopajo,
eni se oblačijo,
eni se sovražijo,
eni se imajo radi,
eni so lačni,
eni plavajo,
eni lovijo ribe,
eni nakupujejo,
eni se vračajo nazaj domov
na Bledu
popoldne

Lucija Lango

Eni se maskirajo,
eni se pogovarjajo,
eni so nervozni,
eni zgubljajo čevlje,
eni najdejo čevlje,
eni spijo,
eni pod mizo spijo,
eni pojejo,
eni popravljajo obleke drug drugemu,
eni se češejo,
eni se slikajo,
eni kričijo, eni se kregajo,
eni kričijo, ker se eni kregajo,
eni poslušajo glasbo
med pripravljanjem tujih dijakov za
nastop,
v Sloveniji,
devetega julija, na dan argentinske
samostojnosti.

Klara Šmalc

Eni se zbujaajo,
drugi še spijo,
eni nosijo nahrbtnik,
eni komaj mapo in svinčnik,
eni so točni,
eni zamujaajo,
eni zajtrkujejo,
eni odhajajo,
zjutraj, v veži dijaškega doma.

Aleš Grohar

Eni gledajo,
drugi pa kažejo.
Eni se kopajo,
eni plavajo.
Eni skačejo v vodo.
Enih ni več,
saj so že padli.
Eni gledajo v daljavo,
ki je tako bližnja,
da jo lahko vidimo.
Modro gladino jezera
in otok v sredini.
In vse to v par sekundah.
Nobeden ne gleda ure,
nihče ne misli na čas,
v veselem popoldnevu
četrtega julija,
ob Blejskem jezeru.

Jan Devetak



Eni sedijo,
eni ležijo,
eni govorijo,
eni se igrajo,
eni pišejo naloge,
eni se skrivajo,
ko prihaja »Marko kontrola«,
eni jedo piškote z nutelo,
eni se slikajo,
eni kričijo,
drugi šepetajo,
eni se tepejo,
eni se smejejo,
eni poslušajo glasbo,
eni si barvajo nohte,
eni že spijo,
eni sanjajo,
eni se zabavajo,
vsi se lepo imajo,
ob dveh ponoči,
v sobi 105,
na Mladinski poletni šoli.

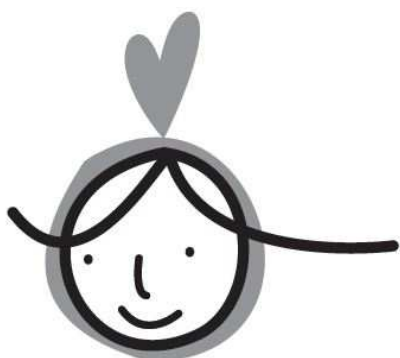
Tamara Orlich

Eni spijo,
eni so zaspani,
eni so lačni,
eni kričijo,
eni ne spijo,
eni se zbudijo,
eni trkajo po vratih,
eni grozijo,
med nočjo, v dijaškem domu Bežigrad.

Francesco Papais

Eni sedijo,
eni gledajo,
eni se delajo, da gledajo,
eni se na biljard spoznajo,
eni se pretvarjajo, da se spoznajo,
eni imajo srečo,
eni pa res obvladajo,
eni dobro igrajo,
eni slabo igrajo,
tak je vsak dan
v biljardni sobi.

Jaš Mikac



Eni čofotajo,
eni skušajo čofotati,
eni plavajo,
eni slabo plavajo,
eni se smejejo,
eni se vržejo z mosta,
eni se zabavajo,
eni se delajo, da se smejejo, ampak so jezni,
eni se skoraj utapljajo,
eni veslajo,
eni se delajo, da veslajo, ampak počivajo,
eni se smejejo tistim, ki čofotajo,
na bregu reke in v njej.

Enrico Albanese

Eni igrajo odbojko,
eni tečejo,
eni se delajo, da tečejo,
eni klepetajo,
eni mrmrajo,
eni se igrajo s telefončkom,
eni pa fotografirajo rože,
ki so letos cvetele,
eni pišejo naloge,
vsi skupaj zvečer
v dijaškem domu Bežigrad.

Aleš Grohar

Eni se smejejo,
eni se skrivajo,
eni se postavljajo v poze,
eni čakajo,
eni so se naveličali čakati,
eni kažejo jezik,
eni delajo čudne obraze,
eni se objemajo,
eni se pačijo,
eni ležijo,
eni bežijo,
eni skačejo
pred fotoaparatom, na vrtu, med odmorom.

Linda Cappellini

Fotografije MPŠ 2013 najdete na spletni povezavi:

<https://plus.google.com/photos/105786980442290612346/albums/5895931761747528081>



**CENTER ZA SLOVENŠČINO
KOT DRUGI/TUJI JEZIK**

POLETNIK Časopis 8. Mladinske poletne šole slovenščine

UREDNIKI: Martin Lissiach, Irina Lešnik, Nika Merljak

FOTOGRAFIJE: Miša Bitenc Hernčič

ZALOŽILA: Znanstvena založba Filozofskega fakultete Univerze v Ljubljani

IZDAL: Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko

ZA ZALOŽBO: Andrej Černe, dekan Filozofske fakultete UL

NAKLADA: 220 izvodov

TISK: Birografika Bori, d. o. o.

Publikacija je brezplačna.

Prireditve sofinancirata Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport in Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu

© Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, 2013.

Vse pravice pridržane.

Ljubljana, julij 2013